

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

03/2017/GR

Τέλεση της Αγίας Κοινωνίας

100^ή ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΕΝΗΣ ΟΣΤΙΑΣ

Θεία λειτουργία στη Τζαμένα:
Κρατούμε πιστά την υπόσχεσή
μας

Κύριο άρθρο:
Έπαινος και ευγνωμοσύνη

Διδασκαλία:
Η ταπεινοφροσύνη

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

3 Έπαινος και ευγνωμοσύνη

■ Θεία λειτουργία στην Αφρική

4 Κρατούμε πιστά την υπόσχεσή μας

■ Σε μια επίσκεψη στην Ευρώπη

10 Επάνω στα ίχνη του Υιού

■ Σε μια επίσκεψη στην Αμερική

12 Η βοήθεια του Θεού σε εννέα σημεία

■ Σε μια επίσκεψη στην Ασία

14 Στο τέλος το μόνο που μετρά είναι η αγάπη

■ Χώρος για τα παιδιά

16 Ο Μεσσίας και το βασίλειό του της ειρήνης

18 Στο σπίτι της Σουχάνι, στο Ραϊπούρ (Ινδία)

■ Φωτογραφία εξωφύλλου: Frank Schultdt
■ Φωτογραφία Πρωταποστόλου: Ν.Ε. Καναδά

■ Διδασκαλία

20 Η ταπεινοφροσύνη – ένα χαρακτηριστικό των εκλεγμένων

22 Η ταπεινοφροσύνη της Εκκλησίας

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Η κοινότητα με το μεγαλύτερο υψόμετρο στον κόσμο

26 Στην θεία λειτουργία με τον Ρίχαρντ Φερ

28 Η πρωτοβουλία «Masakhe» απομακρύνει τα παιδιά από το δρόμο

30 100^η επέτειος της όστιας: Όταν απομακρύνεται το δισκοπότηρο

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 715 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ν. Μανδηλαρά 23, Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10π.μ.

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Θεία λειτουργία, Κυριακή 10:00 π.μ.

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

Έπαινος και ευγνωμοσύνη

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Το σύνθημα για το έτος που διανύουμε: «Αποδίδουμε δόξα στον Θεό, τον Πατέρα μας» περιλαμβάνει τρία καθήκοντα που έχουμε προβλέψει να εκπληρώσουμε κατά το 2017. Μόλις συνειδητοποιούμε το μεγαλείο του Θεού και της δημιουργίας του – αυτό είναι το πρώτο καθήκον μας –, θέλουμε να υμνούμε και να ευχαριστούμε τον Θεό. Το γεγονός να παραμένουμε ακίνητοι, ανενεργοί και σιωπηλοί, παρά τη γνώση που έχουμε αποκτήσει, θα ήταν η χειρότερη αντίδραση.

Έπαινος και ευχαριστία – πως μπορεί συγκεκριμένα αυτό να γίνει καθημερινά πράξη;

Ευχαριστούμε τον Θεό με τη διάθεσή μας να προσφέρουμε θυσίες. Δεν πρόκειται εδώ μόνο για χρήματα. Πρόκειται για την ευγνωμοσύνη μας προς τον Θεό. Είμαστε ευγνώμονες απέναντι στον Θεό και του αποδίδουμε ένα μέρος από αυτά που έχουμε λάβει από αυτόν.

Ευχαριστούμε τον Θεό με τη διάθεσή μας για συμφιλίωση. Επειδή είμαστε ευγνώμονες απέναντι στον Θεό για τη χάρη του και τη συγχώρησή του, είμαστε διατεθειμένοι να συγχωρούμε τον πλησίον μας.

Ευχαριστούμε τον Θεό με την υπηρεσία μας. Δεν υπηρετούμε τον Θεό επειδή θέλουμε να κερδίσουμε ή να λάβουμε κάποια πράγματα. Τον υπηρετούμε επειδή ήδη έχουμε λάβει τα πάντα, επειδή μας υποσχέθηκε την κληρονομιά του.

■ Φωτογραφία: Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία

Από τη στιγμή που έχουμε αναγνωρίσει το μεγαλείο και τη δημιουργία του Θεού, θέλουμε να αποδίδουμε δόξα στον Θεό και να τον ευχαριστούμε για τη χάρη του, την φροντίδα και την μέριμνά του. Τον ευχαριστούμε με τη διάθεσή μας να προσφέρουμε θυσίες, να συμφιλιωνόμαστε και έτσι να υπηρετούμε τον πλησίον μας.

Σας απευθύνω τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου

Ζαν Λυκ Σβάνιντερ

Κρατούμε πιστά την υπόσχεσή μας

1000 πιστοί συνενώθηκαν το Σάββατο 22 Ιανουαρίου 2017 στη Τζαμένα (Τσανί) για να συμμετάσχουν στην θεία λειτουργία, την οποία τέλεσε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ.

■ Φωτογραφία: Ν.Ε. Καναδά

Δανιήλ 3 : 17-18

«Αν είναι έτσι, ο Θεός μας, που εμείς λατρεύουμε, είναι δυνατός να μας ελευθερώσει από το καμίνι της φωτιάς που καίει· και από το χέρι σου, βασιλιά, θα μας ελευθερώσει. Αλλά, και αν όχι, ας είναι σε σένα γνωστό, βασιλιά, ότι τους θεούς σου δεν τους λατρεύουμε, και τη χρυσή εικόνα, που έχεις στήσει, δεν την προσκυνούμε. »

Πολυαγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ, αγαπητοί καλεσμένοι, είμαι πολύ χαρούμενος που μπορώ να μοιραστώ μαζί σας αυτή την θεία λειτουργία και να λάβω μαζί σας την ευλογία του Θεού μας.

Το πρωινό αυτό, ακούσαμε ένα λόγο· πρόκειται για την ιστορία του Δανιήλ και των συντρόφων του. Είμαι βέβαιος ότι εδώ στη Τζαμένα, όλοι σας γνωρίζετε αυτή την ιστορία.

Ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, είχε εισβάλει στο Ισραήλ και στην Ιουδαία και είχε πάρει μαζί του αιχμαλώτους που τους φυλάκισε στην Βαβυλώνα. Μεταξύ αυτών, ήταν ο Δανιήλ, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ. Τους έκανε μια πρόταση λέγοντας: «Σας προτείνω να σπουδάσετε για τρία χρόνια στην αυλή μου.» Στον αρχαίο χρόνο, την εποχή εκείνη, η Βαβυλώνα ήταν χωρίς αμφιβολία ο πιο προηγμένος πολιτισμός. Και ο βασιλιάς πρόσθεσε: «Μετά από αυτά τα τρία χρόνια, θα μπορέσετε να καταλάβετε σημαντικές θέσεις στο βασίλειό μου».

Ήταν μια αναπάντεχη ευκαιρία γι' αυτούς τους φτωχούς νέους που ήταν εξόριστοι, αλλά υπήρχε η ακόλουθη προϋπόθεση: «Θα τρώτε από τα γεύματα και θα πίνετε από τα ποτά του βασιλιά». Οι νέοι έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον για την πρόταση αυτή, παρ' όλα αυτά όμως είπαν: «Δεν μπορούμε να τρώμε από τα γεύματα του βασιλιά. Αυτό θα έρχεται σε αντίθεση με την πίστη μας.» Τότε έκαναν ένα συμβιβασμό λέγοντας: «Αφήστε μας να τρώμε την τροφή μας και θα ακολουθούμε τη διδασκαλία σας. Και θα δείτε, ο Θεός θα μας δώσει την επιτυχία.» Έτσι και έκαναν. Παρέμειναν πιστοί στον Θεό, συνέχισαν να υπακούν στο νόμο και να μελετούν. Όχι μόνο κατάφεραν να καταλάβουν σημαντικές θέσεις στο βασίλειο, αλλά έγιναν επίσης μια πηγή ευλογίας για τον βασιλιά και για όλη την χώρα, που υπηρετούσαν τόσο καλά.

Αργότερα, ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας κατασκεύασε ένα άγαλμα και αποφάσισε: «Τώρα πλέον δεν θα λατρεύετε κανένα άλλο Θεό. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να λατρεύουν αυτό το άγαλμα και εκείνος που δεν θα το κάνει θα θανατώνεται!». Εκεί οι τρεις νέοι μας συνειδητοποίησαν ότι κανένας συμβιβασμός δεν ήταν πλέον πιθανός: ή θα έπρεπε να αρνηθούν τον Θεό τους και να επιζήσουν, ή θα παρέμεναν πιστοί στον Θεό και θα πέθαιναν. Δεν υπήρχε κανένας άλλος δυνατός δρόμος.

Και παρέμειναν πιστοί στον Θεό και είπαν στον βασιλιά: «Εάν το θέλει ο Θεός μας, μπορεί να μας απελευθερώσει. Μπορεί να μας σώσει από τον θάνατο, αλλά ποτέ δεν θα τον αρνηθούμε». Γνωρίζετε την ιστορία. Ο βασιλιάς τους έριξε στο φλεγόμενο καμίνι και όταν κοίταξε μέσα, είδε ότι δεν ήταν πλέον τρεις, αλλά τέσσερις. Μαζί τους μέσα στο καμίνι ήταν ο άγγελος του Κυρίου για να τους προστατέψει. Τότε ο βασιλιάς τους έβγαλε από τον φούρνο και στη συνέχεια έγιναν ακόμη πιο σημαντικοί μέσα στο βασίλειο και έγιναν μια πραγματικά μεγάλη πηγή ευλογίας για όλους.

Αγαπητοί αδελφοί, αγαπητές αδελφές, η παλιά αυτή ιστορία μας μαθαίνει πολλά για τη ζωή μας στην πίστη. Οι νέοι αυτοί αποτελούσαν μέρος του εκλεγμένου λαού, του λαού του Θεού. Είμαστε οι εκλεκτοί του Θεού, είμαστε εκείνοι που ο Θεός επέλεξε για να είναι τα δικά του παιδιά. Όταν βαπτιστήκαμε με νερό, όταν γίναμε χριστιανοί, υποσχθήκαμε να αντιστεκόμαστε στην αμαρτία και να ακολουθούμε τον Ιησού. Όταν σφραγιστήκαμε από έναν Απόστολο, όταν λάβαμε τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος, δεσμευτήκαμε να προετοιμαζόμαστε για την επιστροφή του Κυρίου. Αυτές είναι οι δύο υποσχέσεις που δώσαμε, οι δύο δεσμεύσεις που λάβαμε. Θέλουμε να αντιστεκόμαστε στην αμαρτία και να ακολουθούμε τον Ιησού, και θέλουμε να αφήνουμε τους Αποστόλους να μας προετοιμάζουν, ενόψει της επιστροφής του Ιησού.

Έχουμε όμως ακόμη και τη ζωή μας εδώ στη γη. Μας πρέπει να εργαζόμαστε, μας πρέπει να κερδίζουμε τη ζωή μας για να έχουμε κάτι να φάμε, να ντυθούμε, να στεγαστούμε. Οφείλουμε να ασχολούμαστε με τα παιδιά μας και με το μέλλον τους. Και δεν είναι επειδή είμαστε χριστιανοί, δεν είναι επειδή είμαστε παιδιά του Θεού που δεν χρειάζεται να είμαστε επιτυχημένοι στη ζωή μας εδώ σε αυτή τη γη. Δεν είμαστε καταδικασμένοι να παραμείνουμε φτωχοί επειδή είμαστε Νεοαποστολικοί. Δεν μας απαγορεύεται να επιτύχουμε στη ζωή, επειδή είμαστε παιδιά του Θεού. Είναι τελείως φυσικό να έχουμε την ανάγκη να επιτύχουμε στη ζωή μας και να είμαστε ευτυχημένοι. Είναι απόλυτα φυσιολογικό να επιδιώκουμε κάποια κοινωνική επιτυχία στη ζωή μας.

Το παράδειγμα αυτών των νέων μας δείχνει τι πρέπει να κάνουμε. Προτεραιότητά μας είναι η βασιλεία του Θεού. Έχουμε υποσχεθεί να σεβόμαστε τις εντολές και να προετοιμαζόμαστε ενόψει της ημέρας του Κυρίου.

Εάν προσπαθούμε να επιτύχουμε στη ζωή μας, να κερδίσουμε περισσότερα χρήματα, να έχουμε επιτυχία, ευημερία, το κάνουμε πάντα με σεβασμό στις εντολές του Θεού και δίνοντας προτεραιότητα στην ψυχή μας.

Αυτή είναι η δέσμευσή μας. Ναι, θέλουμε να επιτύχουμε στη ζωή μας εδώ στη γη, αλλά με σεβασμό

στις εντολές του Θεού και δίνοντας προτεραιότητα στην ψυχή μας. Και το παράδειγμα των νέων αυτών μας δείχνει ότι είναι απόλυτα εφικτό, αλλά θα πρέπει και εμείς να προχωρούμε στη ζωή μας όπως αυτοί..

Οφείλουμε να υπακούμε στις εντολές, να παραμένουμε πιστοί και από την άλλη πλευρά, οφείλουμε επίσης να εργαζόμαστε. Δεν μπορούμε να πούμε στον καλό Θεό: «Καλά, άκουσε, σεβόμαι τις εντολές, προσπαθώ να μη διαπράττω αμαρτίες, πηγαίνω στην εκκλησία και ασχολούμαι με την ψυχή μου. Δώσε μου λοιπόν τα χρήματα που χρειάζομαι.»

Θα πρέπει να κάνουμε και τα δύο: θα πρέπει να σεβόμαστε τις υποσχέσεις που δώσαμε στον Θεό, αλλά θα πρέπει επίσης και να εργαζόμαστε, ακριβώς όπως και όλοι οι άλλοι άνθρωποι. Εάν κάνουμε και τα δύο, εάν εργαζόμαστε, εάν επενδύουμε για τον εαυτό μας, για τα παιδιά μας, αλλά με σεβασμό στις εντολές του Θεού και δίνοντας προτεραιότητα στην ψυχή μας, τότε ο Θεός θα μας χορηγήσει την ευλογία του.

Και πώς φανερώνεται η ευλογία αυτή; Κάποιες φορές, ο Θεός μας μιλάει για την επιτυχία και επιτυγχάνουμε στη ζωή, έχουμε χρήματα, έχουμε υγεία, έχουμε ένα καλό επάγγελμα: η ευλογία δεν είναι το ότι είμαστε επιτυχημένοι, αλλά κάτι πολύ περισσότερο, έχουμε τον Ιησού Χριστό, έχουμε κρατήσει τον Ιησού! Έχουμε την ειρήνη στην καρδιά μας. Έχουμε τη σωτηρία. Πόσο μεγάλη ευλογία!

Άλλοτε πάλι, η ευλογία φανερώνεται διαφορετικά: δεν λαμβάνουμε όλα όσα θα επιθυμούσαμε να λάβουμε. Δεν επιτυγχάνουμε σε όλα όσα αναλαμβάνουμε, ακόμη και αν είμαστε υπάκουοι στον Θεό και σεβόμαστε τις εντολές του. Και συνειδητοποιούμε: παρ' όλα αυτά, η ευλογία του Θεού είναι πάντα εκεί! Ο Θεός μας ευλογεί παρ' όλα αυτά! Ακόμη και όταν δεν πραγματοποιούνται όλες μας οι ευχές και οι επιθυμίες μας, έχουμε ειρήνη μέσα στην καρδιά μας. Δεν νοιώθουμε την ανάγκη να κατηγορήσουμε τους άλλους, δεν ενοχλούμαστε, ούτε είμαστε επιθετικοί. Ακόμη και αν δεν πραγματοποιούνται όλες μας οι επιθυμίες, έχουμε ωστόσο την ειρήνη μέσα στην καρδιά και είμαστε ευτυχισμένοι στον Ιησού Χριστό. Αυτή είναι η ευλογία που ο Θεός δίνει σε εκείνον που υπακούει στον Θεό και κάνει την εργασία του. Σύμφωνα με το θέλημά του, μας δίνει κάποιες φορές την επιτυχία και επιπλέον την ειρήνη στην καρδιά. Δεν έχουμε πουλήσει την ψυχή μας στον διάβολο, αλλά μερικές φορές ο Θεός μας λέει: «Όχι, δεν σου προσφέρω την επιτυχία, αλλά παρ' όλα αυτά σου δίνω την ευλογία μου». Και, ακόμη και αν δεν έχουμε όλα όσα θέλουμε, έχουμε την ειρήνη μέσα στις καρδιές μας και είμαστε ευτυχισμένοι στον Ιησού Χριστό και είμαστε μια ευλογία για τον άλλον. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, όποιος σέβεται τις εντολές του Θεού, ποτέ δεν πληγώνει τον πλησίον του.

Σήμερα δυστυχώς, πολλοί από τους ανθρώπους το μόνο που θέλουν είναι η απόλυτη επιτυχία. Θέλουν να γίνουν πλούσιοι, διάσημοι και ευτυχισμένοι· για να επιτύχουν το σκοπό τους, είναι έτοιμοι να συντρίψουν όλους όσους στέκονται εμπόδιο στο δρόμο τους. Εκείνος που θέλει να επιτύχει, τηρώντας το νόμο του Χριστού και του Θεού, είναι μια ευλογία για τους άλλους, επειδή ποτέ δεν θα βασίσει την ευτυχία του σε βάρος των άλλων. Είναι μια ευλογία επειδή είναι μια αληθινή μαρτυρία του Χριστού και το καταδεικνύει: μπορεί να κάνει αυτό που μας ζητεί ο Ιησούς, του είναι δυνατόν. Αυτά είναι που μπορούμε να μάθουμε από το πρώτο μέρος της ιστορίας (των τριών νέων μέσα στο φλεγόμενο καμίνι).

Υπάρχει τώρα το δεύτερο μέρος της ιστορίας αυτής, δηλαδή αυτό του αγάλματος και του φλεγόμενου καμινιού. Κι εμείς επίσης συχνά βρισκόμαστε αντιμέτωποι με καταστάσεις όπου δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε. Οφείλουμε να επιλέξουμε: ή θα είμαστε μαζί με τον Θεό, ή εναντίον του. Βρισκόμαστε σε μια κατάσταση όπου θα έπρεπε να αρνηθούμε τον Θεό για να αποκτήσουμε κάτι και εκεί, δεν υπάρχει κανένας πιθανός συμβιβασμός. Τότε θα πρέπει να επιλέξουμε και να κάνουμε τη σωστή επιλογή.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιτερ χειροτονεί τους Ντανγκαλνγκάρ Νάο (δεξιά) και τον Ζαν Μπλαγκ Κουαγιουμτάν (στο κέντρο) στο αξίωμα του Αποστόλου

Άλλοτε πάλι είμαστε αντιμέτωποι με αντιπάλους που η Καινή Διαθήκη τους ονομάζει, «οι αντίπαλοι του Χριστού»· και βρισκόμαστε αντιμέτωποι με ανθρώπους που μας κάνουν να υποφέρουμε και που μας κακομεταχειρίζονται επειδή είμαστε χριστιανοί, επειδή είμαστε παιδιά του Θεού και Νεοαποστολικοί. Σε ορισμένες χώρες αυτή της γης, οι χριστιανοί καταδιώκονται εξ αιτίας της πίστης τους· τους δίνεται η επιλογή: «Είτε αρνείσαι τον Ιησού Χριστό, είτε θανάτωνεσαι!» Τότε, πολλοί χριστιανοί βρίσκουν το θάρρος να πουν: «Προτιμώ να πεθάνω παρά να αρνηθώ τον Ιησού Χριστό!». Αυτό δεν υπήρχε μόνο την εποχή της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας, αλλά δυστυχώς, αυτό συμβαίνει ακόμη και σήμερα μέσα στον κόσμο και προσευχόμαστε για αυτούς τους χριστιανούς, να τους βοηθήσει ο Θεός. Εδώ στη Τζαμένα, δεν είμαστε σε αυτή την κατάσταση, αλλά υπάρχουν άνθρωποι που μας κάνουν να υποφέρουμε επειδή θέλουμε να σεβόμαστε τους κανόνες του Θεού. Υπάρχουν άνθρωποι που μας περιγελούν επειδή είμαστε Νεοαποστολικοί. Υπάρχουν άνθρωποι που απλά μας κακομεταχειρίζονται εξ αιτίας της πίστης μας.

Αδελφοί και αδελφές θέλουμε να αντιστεκόμαστε. Ξέρω, συχνά είναι πιο εύκολο να πούμε: «Καλά, τότε θα πάω σε μια άλλη Εκκλησία και θα αλλάξω την θρησκεία μου για να μη με ενοχλούν». Όχι, θέλουμε

να παραμένουμε πιστοί στον Ιησού Χριστό, πιστοί στην υπόσχεση του βαπτίσματος, πιστοί στην υπόσχεση που δώσαμε κατά την Αγία Σφράγιση και προτιμούμε να υποφέρουμε λίγο περισσότερο, παρά να αρνηθούμε την πίστη μας.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, εκείνοι που το κάνουν αυτό, θα ζήσουν αυτό που έζησε ο Στέφανος: Και εκείνος επίσης όφειλε να υποφέρει επειδή παρέμεινε πιστός στον Ιησού Χριστό, αλλά, μέσα στην οδύνη του, είδε τον Ιησού Χριστό στους ουρανοί που τον κοίταζε και ήταν μαζί του. Εκείνοι που υποφέρουν για τον Ιησού Χριστό θα βιώνουν πάντα την εμπειρία ότι είναι μαζί τους για να τους βοηθά και να τους παρηγορεί. Οι νέοι είπαν στον βασιλιά: «Μπορείς να κάνεις αυτό που θέλεις, ο Θεός μας είναι ο πιο ισχυρός. Μπορεί να μας απελευθερώσει από τον θάνατο». Και εμείς λέμε στον διάβολο: «Μπορείς βέβαια να μας κάνεις να υποφέρουμε σήμερα, αλλά ο Ιησούς είναι πιο ισχυρός από εσένα. Στο τέλος της ιστορίας, είναι εκείνος που θα κατακτήσει τη νίκη. Θα μας απελευθερώσει από το κακό και θα μας δώσει την αιώνια ζωή· επειδή έχουμε αυτή την υπόσχεση, αρνούμαστε να αρνηθούμε τον Ιησού Χριστό και να αρνηθούμε την πίστη μας. Προτιμούμε να πρέπει να υποφέρουμε λίγο περισσότερο για τον Ιησού Χριστό, έτσι ώστε να μπορέσουμε μια ημέρα, να είμαστε και να παραμείνουμε αιώνια κοντά του».

Μια άλλη περίπτωση: υπάρχουν φορές, όπου οφείλουμε να ανακαλέσουμε ορισμένες από τις επιθυμίες μας, κάποιες από τις ανάγκες μας, επειδή είναι ασύμβατες με την πίστη μας. Επιδιώκουμε την απόκτηση κάποιου πλούτου, ή μιας κοινωνικής θέσης, θα επιθυμούσαμε να καταλάβουμε αυτή ή την άλλη θέση, ή να εκπληρώσουμε μια συγκεκριμένη λειτουργία, να κατέχουμε αυτό ή το άλλο πράγμα, αλλά συνειδητοποιούμε ότι, για να πραγματοποιηθούν αυτές οι επιθυμίες, θα έπρεπε να πάψουμε να υπακούμε στον Θεό. Για να αποκτήσουμε αυτό που θα θέλαμε, θα έπρεπε να ψευδόμαστε, να κλέβουμε ή να παίζουμε το παιχνίδι της διαφθοράς. Τότε λέμε: «Όχι, προτιμώ να παραμείνω πιστός στον Θεό και να τον υπακούω, καθώς και να αποκηρύξω αυτά που επιθυμώ».

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, υπάρχουν κάποιες καταστάσεις όπου δεν μπορεί να υπάρξει οποιοσδήποτε συμβιβασμός. Αν πρέπει να αρνηθούμε τον Θεό, ή να πάμε ενάντια στις Δέκα Εντολές για να αποκτήσουμε κάποια πράγματα, να εκπληρώσουμε μια συγκεκριμένη λειτουργία ή να αποτελέσουμε μέρος κάποιου κύκλου, τότε λέμε: «Όχι, δεν θέλω να αρνηθώ τον Θεό μου! Προτιμώ να εγκαταλείψω την φιλοδοξία μου, να ανακαλέσω την επιθυμία μου, παρά να προδώσω τον Θεό. Για εμάς, ο Ιησούς Χριστός είναι πιο σημαντικός από τα πλούτη και της απολαύσεις αυτής της γης». Θα πρέπει να παραμένουμε σταθεροί.

Δεν πρόκειται μόνο για τον σεβασμό των εντολών του Θεού. Έχουμε υποσχεθεί, έχουμε δεσμευθεί να προετοιμαστούμε ενόψει της επιστροφής του Κυρίου: γι' αυτό έχουμε ανάγκη την θεία λειτουργία, τον λόγο του Θεού, χρειαζόμαστε να ακολουθούμε τους Αποστόλους. Και εκεί επίσης κάποιες φορές είμαστε αντιμέτωποι με επιλογές: είναι το ένα ή το άλλο. Εκεί επίσης, οφείλουμε μερικές φορές να επιλέξουμε, αλλά ξέρουμε πολύ καλά: «Εάν ακολουθήσω τώρα αυτό τον δρόμο, δεν θα μπορώ πλέον να συμμετέχω στις θείες λειτουργίες». Μπορώ να σας δώσω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα; «Εάν παντρευτώ με αυτό τον άνδρα, θα είμαι υποχρεωμένη να ασπαστώ την θρησκεία του. Δεν θα μπορώ πλέον να έρχομαι στην Εκκλησία μου, θα είμαι υποχρεωμένη να πηγαίνω στη δική του Εκκλησία: τότε, δεν θα μπορώ πλέον να προετοιμάζομαι ενόψει της επιστροφής του Κυρίου, δεν θα έχω πλέον Αποστόλους, δεν θα έχω πλέον Αγία Κοινωνία. Αγαπημένε μου πατέρα, ποια είναι η επιλογή σου για την κόρη σου;» Και αυτό είναι μόνο ένα παράδειγμα.

Θυμάσαι όταν έφερες την κόρη σου για την Αγία Σφράγιση; Είχες υποσχεθεί στον Κύριο: «Θα κάνω τα πάντα, έτσι ώστε να μπορέσει να συμμετάσχει στην Ημέρα του Κυρίου». Αλλά ξέρεις πολύ καλά: Εάν τώρα παντρευτεί με αυτό τον άνθρωπο, θα είναι υποχρεωμένη να τον

ακολουθεί στην Εκκλησία του. Ποια είναι η επιλογή σου. Είναι μόνο ένα παράδειγμα, ακριβώς επειδή, εδώ που είμαστε, εδώ που τελείται αυτή η θεία λειτουργία, είναι το μέγαρο «Οίκος της γυναίκας». Και έτσι, όλο αυτό είναι πολύ καλό ως παράδειγμα.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, υπάρχουν φορές που χρειαζόμαστε συγκεκριμένα παραδείγματα για να γίνει σωστά κατανοητό αυτό που θέλουμε να πούμε. Το παίρνω αυτό πολύ στα σοβαρά. Όταν είμαστε μπροστά σε μια τέτοια επιλογή, κάνουμε τη σωστή επιλογή! Σεβόμαστε τις δεσμεύσεις μας στο βάπτισμα και στην Αγία μας Σφράγιση και προτιμούμε να εγκαταλείψουμε κάποιο αριθμό πραγμάτων, παρά να αρνηθούμε τον Ιησού Χριστό.

Μια ημέρα, ο Ιησούς είπε σε ένα άνθρωπο: «Έλα και ακολούθησέ με!» Εκείνος του απάντησε: Ναι, έρχομαι, αλλά πρέπει πρώτα να θάψω τον πατέρα μου. Και ο Ιησούς του είπε: «Άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς και ακολούθησέ με αμέσως!» Για ένα Εβραίο, ήταν αδιανόητο να μη θάψει τον πατέρα του και εκείνος που δεν σεβόταν αυτό τον κανόνα, μεταφερόταν κυριολεκτικά στο περιθώριο της κοινωνίας. Με το παράδειγμα αυτό, ο Ιησούς ήθελε να καταδείξει ότι η μίμηση του Ιησού Χριστού είναι πιο σημαντική από τους κανόνες της κοινωνίας.

Ο Κύριος απαιτεί από εμάς, να συγχωρούμε τον πλησίον μας.

Αγαπητοί αδελφοί και αγαπητές αδελφές όλοι μας αποτελούμε μέρος μιας συγκεκριμένης κοινωνίας, ενός ορισμένου πολιτισμού, κάποιας φυλής και κάποιας παράδοσης και αυτό είναι πολύ καλό. Αλλά, εάν οι παραδόσεις της οικογενείας μας, του πολιτισμού, της κοινωνίας μας, μας εμποδίζουν να ακολουθούμε τον Χριστό, τότε είμαστε υποχρεωμένοι να πούμε: «Στοπ!» Ακόμη και αν το περιβάλλον μας, μας πιέζει λέγοντας: «Όλος ο κόσμος το κάνει! Είναι κανόνας για εμάς», απαντούμε: «Το σεβόμαστε αυτό, αλλά πρέπει να μας καταλάβετε: Το κάλεσμα του Ιησού είναι πιο σημαντικό από όλες τις παραδόσεις».

Και θα παραθέσω ένα τρίτο ζήτημα, όπου δεν υπάρχει κανένας δυνατός συμβιβασμός, στο να ακολουθούμε τον Ιησού. Πρέπει να εγκαταλείψουμε τον παλιό Αδάμ, το παλιό δημιούργημα. Εκείνος που είναι βαπτισμένος με νερό και Πνεύμα, οφείλει να καταστρέψει την παλιά του φύση για να γίνει ένας νέος άνθρωπος κοντά στον Χριστό. Το έδειξε ο Ιησούς, το κατέδειξε και ο Απόστολος Παύλος: για να μπορεί ο ένας να μεγαλώνει στον Ιησού, θα πρέπει να μειώνεται στην παλιά του φύση.

Απορρίπτουμε κάθε τι που, στον χαρακτήρα μας και στην προσωπικότητά μας δεν είναι ευάρεστο στον Θεό. Όλοι έχουμε τον χαρακτήρα μας, την προσωπικότητά μας, τη γνώμη μας και τις ιδέες μας, αλλά υπάρχουν ιδέες και γνώμες με τις οποίες ο Ιησούς δεν συμφωνεί. Μπορώ να έχω μια γνώμη σχετικά με τον πλησίον μου και να πω: «Ξέρω ότι είναι κακός, ξέρω ότι είναι έτσι. Έχω βιώσει την εμπειρία αυτή!» Και ο Ιησούς μας λέει: «Ναι, αλλά εγώ τον βλέπω τελείως διαφορετικά. Τον αγαπώ και θα ήθελα να σωθεί όπως κι εσύ». Και όταν έρχεται η (εσώτερη) φιλονικία, ποιος έχει δίκιο; Ο Ιησούς ή εγώ; Σίγουρα μπορώ να το εξηγήσω: «Ξέρω ότι ο άνθρωπος αυτός είναι κακός», αλλά τότε δεν είμαι σύμφωνος με τον Ιησού Χριστό και θα πρέπει να επιλέξω.: Είτε κρατάς την άποψή σου και δεν είσαι σύμφωνος με τον Ιησού Χριστό, είτε την εγκαταλείπεις και είσαι σε ειρήνη με τον Ιησού Χριστό. Τι θα επιλέξεις;

Ο Κύριος μας ζητεί να συγχωρούμε τον πλησίον μας. Αν πούμε τότε: «Αν τον συγχωρήσω, θα είναι πολύ εύκολο γι' αυτόν. Μ' αυτό εγώ χάνω την υπερηφάνειά μου· αν τον συγχωρώ, είμαι αδύναμος, ταπεινώνομαι.» Όλος ο κόσμος θα σε θεωρήσει ως αδύναμο, επειδή υποχώρησες, γιατί λοιπόν συγχωρείς; Επειδή ξέρουμε ότι χρειαζόμαστε τη συγχώρηση των αμαρτιών μας και γι' αυτό, χρειάζεται κι εμείς επίσης να συγχωρούμε! Για εμάς, η ειρήνη στον Ιησού Χριστό και η χάρη, είναι πολύ πιο σημαντικές από την υπερηφάνειά μας και την επιθυμία μας για εκδίκηση. Αποκηρύττουμε έτσι την υπερηφάνειά μας, καθώς και αυτά που νομίζουμε ως δικαιοσύνη, για να ακολουθήσουμε το δρόμο του Ιησού και να συγχωρούμε.

Ανακαλούμε επίσης το κάθε τι που θα μπορούσε να βλάψει την ενότητα. Κάποιοι μας λένε: «Αυτό που κάνω είναι καλό, το δίκιο είναι με το μέρος μου» και ίσως αυτό να είναι αλήθεια: είναι εκείνοι που έχουν δίκιο. Ωστόσο, με τη συμπεριφορά τους, καταστρέφουν την ενότητα των παιδιών του Θεού. Κατά συνέπεια· θέλεις να έχεις δίκιο, ή θέλεις να διατηρήσεις την ενότητα; Για εκείνον που θέλει να ακολουθήσει τον Ιησού και να προετοιμάζεται ενόψει της επιστροφής του, η ενότητα του λαού του Θεού είναι πιο σημαντική από το γεγονός να έχουμε δίκιο. Για τον Ιησού Χριστό, η αποδοχή να έχουμε άδικο διατηρεί την ενότητα σ' αυτόν.

Αυτά είναι, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, που μας μαθαίνει η ιστορία αυτή. Είμαστε εκλεγμένοι από τον Θεό, του έχουμε υποσχεθεί πιστότητα, του έχουμε υποσχεθεί το σεβασμό μας στις εντολές τους και προετοιμαζόμαστε ενόψει της επιστροφής του Κυρίου. Αυτό δεν μας εμποδίζει από την επιτυχία μας στη ζωή. Οφείλουμε να εργαζόμαστε. Εκείνος που υπακούει και εργάζεται, θα είναι ευλογημένος από τον Θεό. Ο Θεός του δίνει την επιτυχία και του δίνει την ειρήνη. Και ακόμη κι αν δεν επιτύχει, έχει μέσα στην καρδιά του την χαρά και την ειρήνη στον Ιησού Χριστό. Είναι μια ευλογία για το περιβάλλον του, επειδή δεν βλάπτει κανένα στην αναζήτηση της προσωπικής του επιτυχίας.

Σε ορισμένες περιπτώσεις ωστόσο, είμαστε υποχρεωμένοι να επιλέξουμε, επειδή δεν υπάρχει κανένας δυνατός συμβιβασμός. Τότε, προτιμούμε να υποφέρουμε για τον Χριστό, παρά να τον αρνηθούμε. Απορρίπτουμε κάθε τι που θα μπορούσε να μας εμποδίζει να ακολουθούμε τον Ιησού και να φτάσουμε στο στόχο μας· και αποδεχόμαστε να εξαφανίσουμε τον παλιό Αδάμ, για να γίνουμε ένα νέο δημιούργημα στον Χριστό. Εάν ενεργούμε με αυτό τον τρόπο, ο Θεός μας εγγυάται την ευλογία του. Οι τρεις νέοι σώθηκαν από τον θάνατο και έλαβαν μια θέση ανώτερη από πριν. Ο Ιησούς θα μας δώσει τη σωτηρία, θα μας επιτρέψει να επιτύχουμε και να είμαστε μαζί του ως βασιλείς και ιερείς στην βασιλεία του. Τότε δεν υπάρχει κανένας δισταγμός: είμαστε στο πλευρό του Ιησού Χριστού. Αμήν.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Ο Θεός ευλογεί την εργασία εκείνων που τον υπακούουν, χορηγώντας τους την ειρήνη. Χορηγεί τη σωτηρία σε εκείνους που αποκηρύσσουν την αμαρτία και που ακολουθούν τον Κύριο, χωρίς συμβιβασμούς.

Επάνω στα ίχνη του Υιού

■ Φωτογραφία: Michael Voigt

Πώς φτάνουμε σωστά στο στόχο; Βαδίζοντας στα ίχνη ενός προδρόμου, που είναι στεφανωμένος με επιτυχία. Πως το παράδειγμα του Υιού του Θεού οδηγεί τον άνθρωπο προς τον επουράνιο Πατέρα – σε αναζήτηση των ιχνών αυτών, μαζί με τον Πρωταπόστολο, κατά την θεία λειτουργία που τέλεσε στις 11 Δεκεμβρίου 2016 στο Ανόβερο (Γερμανία).

Οι στίχοι αυτοί αναφέρονται στην ενσάρκωση του Υιού του Θεού: «Ο Ιησούς Χριστός ήταν αληθινός Θεός και αληθινός άνθρωπος», εξήγησε ο προεδρεύων της Εκκλησίας.

Αληθινός Θεός...

«Ήταν το πορτραίτο του αόρατου Θεού. Ο Θεός ήλθε εδώ στη γη, ως Υιός του Θεού και, διαμέσου αυτού, σε αυτόν, μπορούσε να βλέπει τον Θεό και να αναγνωρίζει πως ήταν, πως είναι πραγματικά.»

- Ο Θεός είναι η αλήθεια: «Ο Υιός του Θεού ήταν εδώ. Ο Θεός το είχε υποσχεθεί και τώρα, η υπόσχεση αυτή εκπληρώθηκε.»
- Ο Θεός είναι αγάπη – όχι μια αγάπη θεωρητική, αλλά μια αγάπη ενεργή: «Έφτασε μέχρι το στόχο του, μέχρι επάνω στο σταυρό.»
- Ο Θεός είναι κοντά: «Μοιράστηκε την μοίρα του ανθρώπου – ακόμη και τον πόνο και τον θάνατο.»

- Ο Θεός είναι χάρη: «Δεν είναι ο Θεός που θέλει να εκδικείται και να τιμωρεί τους ανθρώπους.»
- Ο Θεός είναι παντοδύναμος: «Κανείς δεν μπόρεσε να τον σταματήσει. Ήταν πιο ισχυρός από τον θάνατο.»

...και αληθινός άνθρωπος

«Ο Ιησούς ήταν ένας άνθρωπος, όπως όλοι οι άλλοι, ήταν παρόμοιος με όλους τους άλλους ανθρώπους και, παρ' όλα αυτά ήταν ο Υιός του Θεού», συνέχισε ο Πρωταπόστολος: «Πώς θα πρέπει να το καταλάβουμε αυτό;»

- Ο Ιησούς είναι ο νέος Αδάμ: «ο άνθρωπος που έχει τη σωστή σχέση με τον Θεό του».
- Ο Ιησούς είναι ο πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών: «Έδωσε την εξουσία και τη δύναμη σε εκείνους που πιστεύουν σε αυτόν, να γίνουν παιδιά του Θεού.»

Προσκαλεσμένοι στο Ανόβερο: οι Απόστολοι Περιφέρειας Τσαρλς Σ. Νταντούλα (Ζάμπια, Μαλάουι, Ζιμπάμπουε· 2^{ος} από αριστερά) και Λέοναρντ Κολμπ (Η.Π.Α. 2^{ος} από δεξιά)

«Ως παιδιά του Θεού, οφείλουμε να είμαστε παρόμοιοι με τον Θεό.» Και αυτό συγκεκριμένα σημαίνει: Να είμαστε όπως ήταν ο Ιησούς Χριστός και να καλλιεργούμε την ίδια σχέση με τον Θεό, όπως εκείνη που διατηρούσε ο Ιησούς Χριστός.

Το πορτραίτο όπως το μοντέλο

«Επομένως, τι το ιδιαίτερο υπάρχει στο γεγονός ότι ο Υιός του Θεού ήταν επάνω στη γη;», ήταν το ερώτημα που τέθηκε σχετικά με την γραμμή καθοδήγησης. Και: «Τι είναι αυτό που πρέπει να μας διακρίνει;»

- Η ξεκάθαρη συνειδητοποίηση της θείας υιοθεσίας: «Ως παιδιά του Θεού, ξέρουμε ότι βρισκόμαστε στο δρόμο που οδηγεί προς τον Πατέρα. Η συνειδητοποίηση αυτή, οφείλει να ζει μέσα μας, κάθε ημέρα, σε όλες τις συνθήκες της ζωής μας και ξέρουμε ότι αυτό δεν θα παραμείνει έτσι, ότι δεν είναι, παρά ένα βήμα, επειδή είμαστε στο δρόμο που οδηγεί προς τον Πατέρα.»
- Οι στενοί δεσμοί με τον επουράνιο Πατέρα: «Οφείλουμε να τον ακούμε, οφείλουμε να του μιλούμε, επειδή επιθυμούμε να τον γνωρίσουμε καλύτερα.» Γι' αυτό, χρειαζόμαστε τον λόγο που προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα και μια ζωή έντονης προσευχής.
- Η χωρίς όρια εμπιστοσύνη στον Πατέρα: «Δεν καταλαβαίνω πλέον τίποτα, είμαι στα όριά μου, δεν μπορώ πλέον, όλα αυτά είναι τώρα πολλά για μένα, αλλά Πατέρα, σε εμπιστεύομαι. Τοποθετώ τα πάντα μέσα στα χέρια σου.»
- Η υπακοή προς τον Πατέρα: «Έχουμε τις ιδέες μας, έχουμε τις επιθυμίες μας και όλα αυτά είναι πολύ καλά. – Έχουμε επίγνωση των προσφορών του κόσμου αυτού και τις χρησιμοποιούμε επίσης, αλλά υπάρχει και ένα όριο: αυτό είναι το θέλημα του Θεού.»

- Η υπηρεσία προς τον άνθρωπο: «Τοποθετούμαστε στην υπηρεσία των συγχρόνων μας για να υπηρετούμε και τον Θεό. – Η σωτηρία, είναι μια υπόθεση του Κυρίου, αλλά είμαστε στην υπηρεσία του, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να αναγνωρίσουν την προσφορά της χάρης.»

«Όλα αυτά δεν προέρχονται από εμένα, αλλά από τον Παύλο», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος στο τέλος του κηρύγματός του: «Ο Θεός απέστειλε τον Υιό του, έγινε άνθρωπος επάνω σε αυτή τη γη, αλλά ήταν επίσης Υιός του Θεού. Οφείλουμε να γίνουμε παρόμοιοι με αυτόν, επειδή είμαστε παιδιά του Θεού. Πιστεύω ότι αυτή είναι μια όμορφη αποστολή.»

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Γαλάτες 4 : 4-5 :

«Όταν, όμως, ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ο Θεός εξαπέστειλε τον Υιό του, ο οποίος γεννήθηκε από γυναίκα και υποτάχθηκε στον νόμο· για να εξαγοράσει αυτούς που ήσαν κάτω από τον νόμο, ώστε να λάβουμε την υιοθεσία.»

Ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, μας αποκαλύπτει τον Θεό όπως είναι. Από τη στιγμή που γίναμε παιδιά του Θεού, χάρη στον Υιό του, καλούμαστε να είμαστε σύμμορφοι με την εικόνα του. Φιλοδοξούμε να έχουμε την κοινωνία με τον Πατέρα μας, τον εμπιστευόμαστε και τοποθετούμαστε κάτω από το θέλημά του και την υπηρεσία του.

334 πιστοί, από τους οποίους 74 καλεσμένοι, συγκεντρώθηκαν στο Συνεδριακό Κέντρο του Σασκατούν (Καναδάς) για να συμμετάσχουν στην θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο Σνάνιτερ

■ Φωτογραφία: Ν.Ε. Καναδά

Η βοήθεια του Θεού σε εννέα σημεία

Οι δυνάμεις, η παρηγοριά και η ευλογία – Ο Θεός μας βοηθά με πολλούς τρόπους. Είναι αυτό που καταδεικνύει ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιτερ με το παράδειγμα του Ιακώβ, μέσα στην Αγία Γραφή. Και πώς μπορεί να αποκτηθεί η βοήθεια αυτή; Ιδού μερικές στοιχειώδεις απαντήσεις, αποσπάσματα μιας θείας λειτουργίας που ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιτερ, τέλεσε στις 12 Μαρτίου 2017 στο Σασκατούν (Καναδάς).

Εδώ, ο προφήτης απευθύνεται προς τον λαό του Ισραήλ, μέσα στην απελπισία του εξ αιτίας της αιχμαλωσίας στην Βαβυλώνα. Του υπενθυμίζει ότι εκλέχτηκε από τον Θεό, ως λαός διαμέσου των προγόνων του όπως ο Ιακώβ, για να σωθεί από αυτόν και για να γίνει μάρτυρας της ύπαρξής του σε όλα τα έθνη.

Ποια είναι η σχέση του γεγονότος αυτού από την Αγία Γραφή, με τη σημερινή εποχή; «Είμαστε ο εκλεγμένος λαός, εκείνος που έχει τη δυνατότητα να αποτελεί μέρος της Νυμφίας του Χριστού», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Ο καθένας θα μπορούσε να σκεφτεί: «Ωχ, η Εκκλησία μας είναι τόσο μικρή και τόσο αδύναμη...» Ωστόσο: «Ο φτωχός Ιακώβ δεν είχε τίποτα, μόνο μια πέτρα για να ακουμπά το κεφάλι του, αλλά τι συνέβη; Εκπληρώθηκε η υπόσχεση και έγινε ο πατέρας ενός μεγάλου έθνους.»

«Ο Θεός θα μας βοηθήσει να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού», υπογράμμισε ο πρόεδρος της Εκκλησίας. Και σε τι συνίσταται η προστασία αυτή;

- Στην προστασία: «Πάντοτε μας επιβεβαιώνει ότι τίποτα

δεν θα μπορέσει να εμποδίσει τη σωτηρία μας. Είναι βέβαιο, οφείλουμε να διαχειριζόμαστε τις δυσκολίες μας, αλλά εάν ο Θεός βλέπει ότι αυτό γίνεται πολύ δύσκολο, θα χρησιμοποιήσει τη δύναμή του για να απομακρύνει το εμπόδιο αυτό.»

- Στην χάρη: «Μας συγχωρεί, έτσι ώστε απελευθερωμένοι να μπορούμε να εργαζόμαστε. Και μας λέει: Μην ανησυχείς για τα επίγεια πράγματα, είναι ένα περιττό βάρος. Μόνο, συγχώρησε τον πλησίον σου. Και αυτό θα είναι πιο εύκολο για εσένα.»

- Στην παρηγοριά: «Όταν αυτό γίνεται πολύ δύσκολο, το Άγιο Πνεύμα μας δείχνει τη δόξα του Θεού. Μας δείχνει μέχρι ποιο σημείο είναι μεγάλη η αγάπη του Ιησού Χριστού. Δεν μπορούμε βέβαια να τη δούμε με τα μάτια μας, αλλά μπορούμε να τη νοιώσουμε με την ψυχή μας και με την καρδιά μας.»

«Ο Θεός μας βοηθά επίσης στην απόκτηση της ευλογίας», πρόσθεσε ο Πρωταπόστολος. «Πώς λειτουργεί αυτό;»

Η Θεία λειτουργία μεταδόθηκε σε ένα μεγάλο μέρος από τις 100 κοινότητες του Καναδά

- Με τις Εντολές: «Εκείνος που ενεργεί σύμφωνα με το νόμο του Θεού και κάνει πράξη το Ευαγγέλιο, θα είναι ευλογημένος από τον Θεό και θα ζει, την ειρήνη και την χαρά, μέσα στην καρδιά του.»
- Με τα πρότυπα: «Είναι επίσης δυνατόν να παραμένουμε σε ειρήνη και χαρά με τον Χριστό, παρά τις έγνοιες μας. Δεν πρόκειται για μια θεωρία, μπορούμε να το δούμε μέσα στις κοινότητές μας, αρκεί να ανοίξουμε τα μάτια μας.»
- Με τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος: «Δώστε στον εαυτό σας αρκετό χρόνο για να μπορέσει να ακούσει την φωνή του Αγίου Πνεύματος μέσα στην καρδιά σας.»

Και για το τέλος: Ο Θεός μας βοηθά να είμαστε αληθινοί υπηρέτες και μάρτυρες του Χριστού, διευρύνοντας την κατανόησή μας.

- Στο σχέδιό του: «Θα στείλει τον Υιό του για να πάρει πίσω τη Νυμφία. Αλλά δεν είναι ακόμη το τέλος της ιστορίας, που θα είναι στο επόμενο βήμα. Στη συνέχεια θα έλθει η βασιλεία της ειρήνης, κατά την διάρκεια της οποίας, όλοι οι άνθρωποι θα μπορούν να ακούσουν το Ευαγγέλιο.»
- Στο καλό και σωστό κίνητρο: «Ο Θεός δεν θέλει να εξαναγκάζει τους ανθρώπους να τον ακολουθήσουν. Επιθυμεί οι άνθρωποι να βιώσουν την εμπειρία της αγάπης του και να αποφασίσουν μόνοι τους να ακολουθήσουν τον Θεό.»
- Στη προσωπική μας δράση: «Ο Θεός μας θέλει μάρτυρες του, για να επιτρέψουμε στον πλησίον μας, να βιώσει την εμπειρία της αγάπης του.»

Και πως αποκτάται η βοήθεια αυτή; Εδώ ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ, αναφέρθηκε για μια ακόμη φορά στο πρότυπο του Ιακώβ: με μια ακλόνητη πίστη στην υπόσχεση, αγωνίστηκε μέχρι τέλους και ήταν διατεθειμένος να υπηρετεί τον Κύριο. «Ο Θεός θα βο-

ηθήσει εκείνους που αγωνίζονται για τη σωτηρία τους και θα τους ευλογεί.»

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Ησαΐας 41 : 13-14 :

«Επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι που κρατάω το δεξί σου χέρι, λέγοντάς σου: Μη φοβάσαι· εγώ θα σε βοηθήσω. Μη φοβάσαι, ω σκουληκι Ιακώβ, ω θνητοί του Ισραήλ· εγώ θα σε βοηθάω, λέει ο Κύριος· και λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ.»

Η βοήθεια του Θεού συνίσταται στο να εξασφαλίσει σε εκείνους που το επιθυμούν πραγματικά, ότι θα μπορέσουν να είναι ευλογημένοι, θα μπορέσουν να τον υπηρετούν και θα μπορέσουν να εισέλθουν στην βασιλεία του.

Στο τέλος το μόνο που μετρά είναι η αγάπη

Ο Θεός κοιτάζει την καρδιά: το κίνητρο είναι πιο σημαντικό από τις πράξεις. Και το εύρος της αγάπης είναι πιο σημαντικό από τη διάσταση των αριθμών. Η θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο στις 29 Μαΐου 2016 στη Νταεζόν (Νότια Κορέα) αριθμούσε ακριβώς 333 συμμετέχοντες.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Κορέας

Ο Θεός βλέπει τα πράγματα σε βάθος. Είναι αυτό που τόνισε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ στην αρχή του κηρύγματός του, αναφέροντας ως παράδειγμα την εκλογή του Δαβίδ: είναι ο μικρότερος από τους γιους του Ιεσσαί που επιλέχθηκε. Επειδή: «Ο Κύριος μπορούσε να βλέπει ότι η καρδιά του ήταν ταπεινή και πλήρης από φόβο Θεού.»

Ο Δαβίδ το απέδειξε επίσης τόσο στον αγώνα του ενάντια στον Γολιάθ, όσο και σε εκείνο με τον Σαούλ: Ο Δαβίδ δεν υπέθεσε ότι θα μπορούσε από μόνος του να νικήσει τον γίγαντα. Τοποθέτησή του ήταν η ακόλουθη: «Νικητής στην μάχη θα είναι ο Θεός.» Και όταν ο Δαβίδ εξέπληξε τον βασιλιά που κοιμόταν μέσα σε μια σπηλιά, δεν ακολούθησε τη συμβουλή των συντρόφων του, να σκοτώσει τον αντίπαλό του. Επειδή δεν μπορούσε να αναγνωρίσει το θέλημα του Θεού, μέσα σε αυτό τον τρόπο δράσης.

«Επειδή ο Δαβίδ ήταν ταπεινός και πλήρης από φόβο Θεού, ο Θεός μπόρεσε να του χορηγήσει τη νίκη», υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος: «Όλοι θέλουμε να κατακτήσουμε μια νίκη με τον Θεό. Δεν χρειαζόμαστε να είμαστε ιδιαίτερα ισχυροί γι' αυτό. Το μόνο που

έχουμε να κάνουμε είναι να υποτασσόμαστε στον Θεό, να είμαστε ταπεινοί και πλήρεις από φόβο Θεού.»

Οι κακές πράξεις

«Οι άνθρωποι δεν κοιτάζουν, παρά μόνο τις πράξεις. Ο Θεός κοιτάζει την καρδιά.» Αυτό ισχύει επίσης και για τον αμαρτωλό: «Οι άνθρωποι κοιτάζουν τις αμαρτίες και καταδικάζουν τον αμαρτωλό. Ο Θεός θεωρεί τις αμαρτίες, αλλά θεωρεί επίσης την καρδιά του αμαρτωλού. Και ανάλογα με την τοποθέτηση της καρδιάς, χορηγεί ή δεν χορηγεί την χάρη του.»

Εκεί επίσης, ο πρόεδρος της Εκκλησίας έδωσε δύο παραδείγματα. Όταν ο Σαούλ έπαψε να είναι υπάκουος στον Θεό, δεν αναγνώρισε το λάθος του, αλλά το έκανε να πέσει επάνω σε άλλους ανθρώπους. «Δεν μπορούσε να βρει χάρη.» Όταν ο Δαβίδ σκότωσε τον Ουρία τον Χετταίο, για να αποκτήσει την Βηρσαβέε, αναγνώρισε την αμαρτία του, την ομολόγησε και μετανόησε.

«Και αυτό επίσης μας αφορά: κανείς δεν είναι τέλειος. Αναγνωρίζουμε τις αμαρτίες μας, και μετανοούμε για

Ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας
Δαυίδ Ντεβαραζ (Ινδία)

Ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας
Τζον Σομπότκα (Καναδάς)

Ο Απόστολος Περιφέρειας
Αντριου Χ. Άντερσεν (Αυστραλία)

αυτές. Έτσι ο Θεός θα μας χορηγήσει την χάρη του.»

Το θείο μέτρο

Ο Θεός κοιτάζει την καρδιά. Αυτό δεν εφαρμόζεται μόνο στις κακές πράξεις, αλλά επίσης και στις καλές. «Δεν θέλουμε να υπηρετούμε τον Θεό ή να τον υπακούμε από φόβο ή από υπολογισμό», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ, επικαλούμενος τα κίνητρα. «Όταν προσφέρουμε θυσίες, το κάνουμε από ευγνωμοσύνη προς τον Θεό. Όταν τον υπηρετούμε, το κάνουμε από αγάπη γι' αυτόν. Και εάν η αγάπη και η ευγνωμοσύνη είναι η αιτία της υπηρεσίας μας και των θυσιών μας, ο Θεός θα μας χορηγήσει την ευλογία του.»

Και για την ευλογία επίσης, ο Θεός κοιτάζει την καρδιά, την ψυχή. «Για ορισμένους ανθρώπους, η ευλογία συνίσταται στο να έχουν μια καλή υγεία, πολλά χρήματα και επιτυχία στις υποθέσεις τους και στη ζωή τους.» Ωστόσο: «Δεν είναι με αυτό τον τρόπο που ο Θεός θέλει να μας ευλογήσει. Ο Θεός θέλει να ευλογεί την καρδιά μας.» Μια καρδιά χαρούμενη, η ειρήνη στον Χριστό, η αυξανόμενη εγγύτητα με τον Θεό, μας κάνει όλο και περισσότερο παρόμοιους με αυτόν – «αυτή είναι η ευλογία του.»

«Ο Θεός κοιτάζει μέσα στην καρδιά, βλέπει και τα αόρατα πράγματα. Αυτό εφαρμόζεται επίσης στην Εκκλησία», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος: Από μια ανθρώπινη άποψη, ολοκλήρωση της Εκκλησίας θα σήμαινε ότι θα είχε όλο και περισσότερα μέλη και ότι θα συνέχιζε να μεγαλώνει. «Αλλά ο Θεός κοιτάζει μέσα στην καρδιά: Δεν μετρά την ολοκλήρωση της Νυμφίας του Χριστού με νούμερα και αριθμούς.» Για τον Θεό, το μόνο που μετρά είναι η αγάπη της Εκκλησίας-Νυμφίας προς τον Χριστό και προς τον πλησίον, καθώς και η ενότητα του καθενός με τους άλλους. «Και όταν θα δει ότι υπάρχει αρκετή αγάπη για τον Χριστό και για τον πλησίον, ότι θα υπάρχει αρκετή ενότητα, θα πει: Τώρα, μπορώ να επιστρέψω.»

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Ιερεμίας 17 : 10 :

«Εγώ ο Κύριος εξετάζω την καρδιά, δοκιμάζω τα νεφρά, για να δώσω στον κάθε έναν σύμφωνα με τους δρόμους του, σύμφωνα με τον καρπό των έργων του. »

Ο Θεός κοιτάζει τη διάθεση, τη στάση της καρδιάς μας. Χορηγεί τη νίκη σε εκείνους που τον φοβούνται, δίνει χάρη στις καρδιές που μετανοούν, ευλογεί εκείνους που τον υπηρετούν με μια καθαρή καρδιά και σώζει εκείνους που είναι πλήρεις από την αγάπη του Χριστού, προσφέροντας με τη σειρά τους αγάπη για τον Χριστό και για τον πλησίον τους.

Ο Μεσσίας και το βασίλειό του της ειρήνης

(Ησαΐας 11)

Λίγο περισσότερο από 700 χρόνια πριν από την γέννηση του Ιησού, στην Ιερουσαλήμ ζούσε ένας προφήτης. Ονομαζόταν Ησαΐας. Με την παρέμβασή του, ο Θεός αναγγέλλει τον ερχομό του Μεσσία. Ο Ησαΐας περιγράφει επίσης σε τι θα μοιάζει αυτή η βασιλεία, όταν αναγερθεί από αυτό τον βασιλιά της ειρήνης:

Κατόπιν θα βγει ένα κλαδί από τον κορμό του Ιεσσαί (πατέρα του Δαβίδ), και μια ρίζα θα γεννηθεί από τις ρίζες του. Το Πνεύμα του Κυρίου θα στηριχθεί και θα αναπαυθεί σε αυτό: Πνεύμα σοφίας και νοημοσύνης, Πνεύμα συμβουλής

και δύναμης, Πνεύμα γνώσης και φόβου του Κυρίου. Θα τον κάνει οξυδερκή στον φόβο του Κυρίου, ώστε δεν θα κρίνει σύμφωνα με τη θεωρία των ματιών του ούτε θα ελέγχει σύμφωνα με την ακρόαση των αυτιών του.

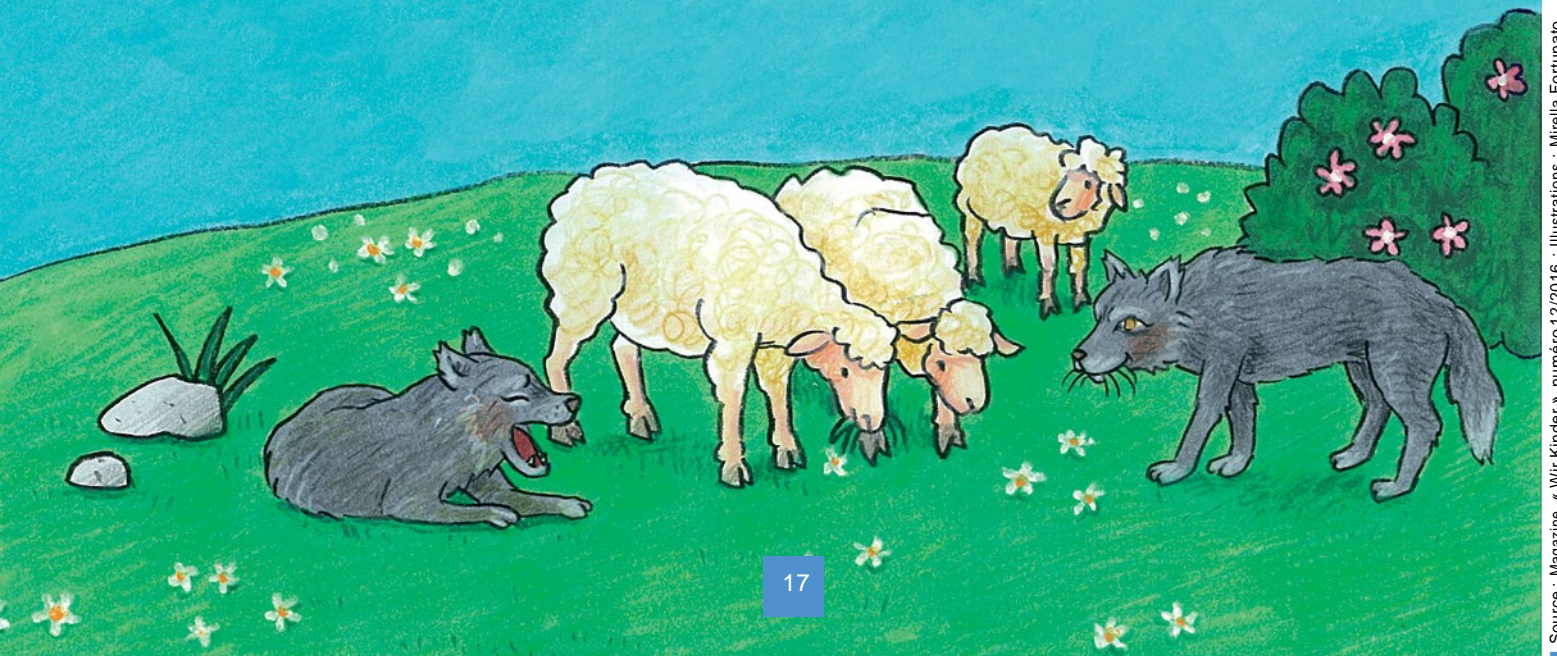
αλλά, θα κρίνει τους φτωχούς με δικαιοσύνη, και θα υπερασπίζεται τους ταπεινούς της γης με ευθύτητα· και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο του στόματός του, και με την πνοή των χειλιών του θα θανατώνει τον ασεβή. Και η ζώνη της οσφύος του θα είναι δικαιοσύνη, και η ζώνη των πλευρών του πίστη. Και ο λύκος θα συγκατοικεί μαζί με το αρνί, και η λεοπάρδαλη θα αναπαύεται μαζί με το κατσικάκι· και το μοσχάρι και το λιονταράκι και

τα σιτευτά μαζί, και ένα μικρό παιδί θα τα οδηγήει. Η αγελάδα και η αρκούδα θα έχουν το ίδιο βοσκοτόπι, τα μικρά τους το ίδιο καταφύγιο. Και το λιοντάρι, όπως και το βόδι, θα τρώει άχυρο. Το βρέφος θα παίζει στην τρύπα της έχιδνας και το απογαλακτισμένο παιδί θα βάζει το χέρι του στη σπηλιά, όπου είναι η φωλιά της οχιάς. Δεν θα κακοποιούν ούτε θα φθείρουν σε όλο το άγιό μου βουνό· επειδή, η γη θα είναι πλήρης τής γνώσης τού Κυρίου, όπως και ο βυθός της θάλασσας είναι καλυμμένος από τα νερά που τον σκεπάζουν. Και κατά την ημέρα

εκείνη, προς τη ρίζα του Ιεσσαί, η οποία θα στέκεται σημαία των λαών, σ' αυτόν θα προστρέξουν τα έθνη, και η ανάπαυσή του θα είναι δόξα.

Στην Αγία Γραφή, προφήτης ονομάζεται ένας άνθρωπος που είναι επιλεγμένος από τον Θεό για να κάνει γνωστό το θέλημά του. Οι προφύτες προειδοποιούν τον λαό του Ισραήλ και εφιστούν την προσοχή του στην πτώση του. Επειδή οι Ισραηλίτες και οι κυρίαρχοί τους δεν σέβονται το θέλημα του Θεού και λατρεύουν τα είδωλα. Πολλοί από τους προφύτες μιλούν για το μέλλον. Ο προφήτης Ησαΐας ιδιαίτερα, εφιστά διαρκώς την προσοχή στον Ιησού Χριστό και στην ημέρα του Κυρίου. Ο Ησαΐας περιγράφει την γέννηση, την δράση και τα βάσανα του Υιού του Θεού, καθώς και πως θα μοιάζει η ζωή μέσα στην βασιλεία ειρήνης του Κυρίου.

Στο σπίτι της Σουχάνι, στο Ραϊπούρ (Ινδία)

Κοιτάξτε, είμαι εγώ, η Σουχάνι και είμαι δέκα ετών. Κατοικώ στο Ραϊπούρ, την πρωτεύουσα της Πολιτείας Σατισγκάρ, στην Ινδία. Στο Ραϊπούρ είναι δημοφιλής η μετακίνηση με το ποδήλατο. Όπως και για μένα επίσης· θαυμάστε το ωραίο μου **ποδήλατο**. Και... λατρεύω τα **λουλούδια!**

Ο πατέρας μου ονομάζεται Ντανιγιάλ και έχει ένα κατάστημα μόδας. Μου αρέσει να ντύνομαι με κομψά ρούχα, αλλά δυστυχώς, ο πατέρας μου πουλάει ρούχα μόνο για άνδρες στο κατάστημά του. Η μητέρα μου ονομάζεται Ζάνκι. Ασχολείται με το σπίτι μας και με τα παιδιά της. Ο μεγαλύτερος αδελφός μου ο Αριάν, είναι δώδεκα ετών. Έχουμε μια πολύ μεγάλη **οικογένεια**. Στην φωτογραφία, βλέπετε ένα μέρος από τις θείες, τους θείους μου και τα ξαδέλφια μου. Και είναι μόνο από την οικογένεια του πατέρα μου. Φανταστείτε μια φωτογραφία με πλήρη την οικογένειά μου!

Καλώς ήλθατε στο **σπίτι** μου. Όπως πολλοί άνθρωποι στην Ινδία, ζούμε σε μια μονοκατοικία, Και οι τέσσερις μοιραζόμαστε ένα δωμάτιο και έχουμε ένα διάδρομο, μια μικρή κουζίνα και ένα μπάνιο.

Το **αγαπημένο μου πιάτο**, είναι τα ιταλικά ζυμαρικά, καθώς και τα στιγμιαία λαζάνια – χμμ, τα λατρεύω !

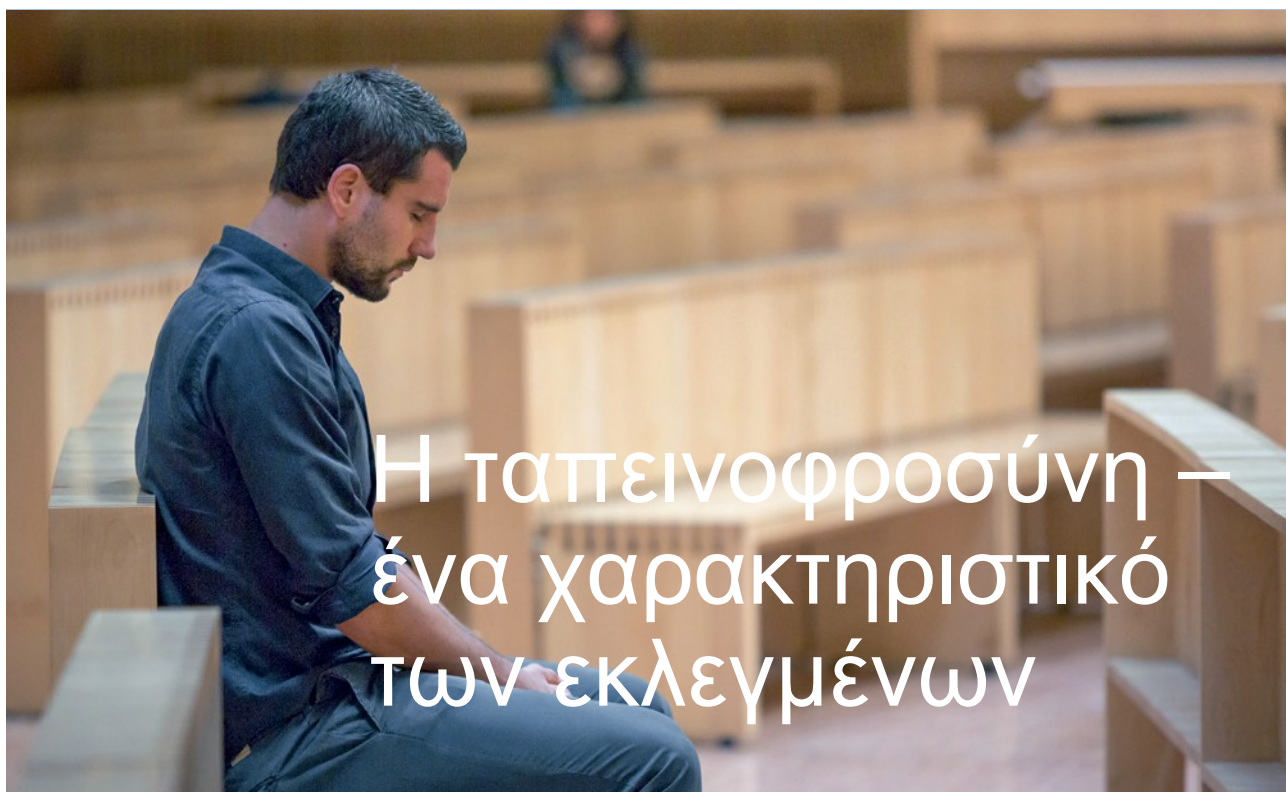
Εδώ βρίσκομαι μπροστά από την πύλη του **σχολείου**. Τα περισσότερα από τα μαθήματα διδάσκονται στα αγγλικά, αλλά στο σπίτι μιλούμε ινδικά. Τα ινδικά είναι η εθνική γλώσσα της Ινδίας.

Εδώ, σας δείχνω μερικά **σχέδια** που έκανα στο σχολείο και στο σπίτι. Μου αρέσει πολύ να σχεδιάζω και να ζωγραφίζω.

Τις ημέρες που ο πατέρας μου δεν εργάζεται, με συνοδεύει ορισμένες φορές στο εμπορικό κέντρο για να κάνουμε από εκεί τις αγορές μας. Μου αρέσει ιδιαίτερα η στιγμή όπου μπορώ να κάνω **αυτοκινητιστικούς αγώνες** στον χώρο όπου είναι τα παιχνίδια.

Εδώ με βλέπετε μπροστά στην **εκκλησία μας** μαζί με τον αδελφό μου, τους γονείς και τους παππούδες μας. Στο Ραϊπούρ δεν διαθέτουμε δικές μας εγκαταστάσεις, αλλά, εδώ και 35 χρόνια, τελούμε τις θείες λειτουργίες σε ένα χώρο που νοικιάζουμε. Στο σχολείο της Κυριακής είμαστε οκτώ παιδιά που πλαισιωνόμαστε από πέντε εκπαιδευτές και εκπαιδευτριες· μία από τις εκπαιδευτριες είναι και η μητέρα μου. Το μάθημα της κατήχησης πραγματοποιείται το πρωί της Κυριακής και στη συνέχεια συμμετέχουμε στην θεία λειτουργία με όλη την κοινότητα.

Η ταπεινοφροσύνη – ένα χαρακτηριστικό των εκλεγμένων

φωτογραφία: ZoneCreative - Fotolia.com

Είναι μέσα στη σχέση με τον πλησίον που αντανακλάται η σχέση με τον Θεό. Αυτό δεν ισχύει μόνο για την αγάπη, αλλά επίσης και για την ταπεινοφροσύνη. Ακολουθούν μερικές εξηγήσεις του Πρωταποστόλου σχετικά με μια θεμελιώδη χριστιανική αρετή.

Η ταπεινοφροσύνη είναι ουσιαστική μέσα στην χριστιανική διδασκαλία. Ο Θεός έκανε την ταπεινοφροσύνη μπροστά στον Θεό, μια απαραίτητη προϋπόθεση για την απόκτηση της σωτηρίας (Ματθαίος 18:3-4). Τα γραπτά της Καινής Διαθήκης περιγράφουν την ταπεινοφροσύνη μπροστά στους άλλους, ως ένα ξεχωριστό χαρακτηριστικό των εκλεγμένων (Κολοσσαείς 3:12 - Φιλιπησίους 2:3-8). Έχοντας όλα αυτά ως αφετηρία, μου φαίνεται χρήσιμο να κοιτάξουμε τον όρο αυτό από λίγο πιο κοντά και να αναρωτηθούμε τι σημαίνει αυτός για εμάς σήμερα.

Η ταπεινοφροσύνη εμπρός στον Ύψιστο

Η πτυχή της «ταπεινοφροσύνης εμπρός στον Θεό» χωρίς αμφιβολία είναι η πιο εύκολα κατανοητή. Είμαι ταπεινός μπροστά στον Θεό, σημαίνει ότι

- αναγνωρίζουμε ότι εξαρτόμαστε απόλυτα από την χάρη.
- κάνουμε πράξη τον φόβο Θεού – ο Θεός είναι τέλειος και αλάνθαστος, δεν μπορούμε να τον κατανοήσουμε πλήρως ούτε και να τον εξαναγκάσουμε στο οτιδήποτε.
- παραδινόμαστε εξ ολοκλήρου στην αγάπη του.

Το γεγονός ότι είμαστε ταπεινοί μπροστά στον Θεό δεν σημαίνει ότι περιφρονούμε το πρόσωπό μας. Η εντολή: «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου» καταδεικνύει με σαφήνεια ότι ο Θεός δεν μας απαγορεύει να εκτιμούμε τον εαυτό μας – επομένως να τον αγαπάμε – ή να φροντίζουμε τον εαυτό μας. Απέχουμε από μια ψευδή ταπεινοφροσύνη, που θα ήθελε να μας κάνει να πιστέψουμε ότι δεν είμαστε ικανοί να κάνουμε αυτό που ο Θεός περιμένει από εμάς. Ο πραγματικά ταπεινός άνθρωπος λαμβάνει υπ' όψη του ότι ο Θεός τον ξέρει καλύτερα από ότι αυτός γνωρίζει τον εαυτό του: Με την βοήθεια του Θεού, θα μπορεί να εκπληρώνει αυτό που ο Θεός περιμένει από αυτόν.

Η ταπεινοφροσύνη προς τον πλησίον μας

Η ταπεινοφροσύνη προς τον πλησίον είναι ένας καρπός του Αγίου Πνεύματος. Αυτό μας διδάσκει ότι

- Ο Θεός δεν αγαπά τον άνθρωπο γι' αυτό που είναι, αλλά τον αγαπά επειδή και ο ίδιος είναι αγάπη. Αγαπά τον πλησίον μας με τον ίδιο τρόπο που αγαπά κι εμάς, ακόμη και αν εκείνος είναι τελείως διαφορετικός από εμάς. Έτσι ο πλησίον μου δεν χρειάζεται να είναι σαν εμένα για να τον αγαπήσει

με τον ίδιο τρόπο που αγαπά κι εμένα.

- ανεξάρτητα από τις αξίες που έχουμε, μας όλοι μας εξαρτόμαστε από την χάρη του.

Στην Επιστολή του προς Φιλιππησίους, ο Απόστολος Παύλος εξηγεί: «...αλλά με ταπεινοφροσύνη, θεωρώντας ο ένας τον άλλον ότι υπερέχει από τον εαυτό του» (Φιλιππησίους 2:3). Με την πρώτη ματιά, ο λόγος αυτός δεν φαίνεται ρεαλιστικός: Θα απαιτούσε από εμάς να εκτιμήσουμε εγγενώς τον εαυτό μας στο μέτρο ότι είμαστε κατώτεροι, έστω και λίγο από τον πλησίον μας, όποιος και αν είναι αυτός. Η ερμηνεία αυτή ωστόσο, είναι λανθασμένη. Η απόδειξη είναι στο ότι ο ίδιος ο Παύλος δεν έβλεπε έτσι τον εαυτό του και δεν δίσταζε να εξηγήσει ότι δεν ήταν σε τίποτα κατώτερος από τους άλλους (Β' Κορινθίους 11:5).

Μια πρώτη εξήγηση του λόγου αυτού από την Αγία Γραφή, βρίσκουμε στον ακόλουθο στίχο: «...Κάθε ένας μη αποβλέπετε στα δικά του, αλλά κάθε ένας ως αποβλέπει [επίσης] και σ' εκείνα που είναι των άλλων» (Φιλιππησίους 2:4). Η λέξη «επίσης» είναι σημαντική. Τίποτα δεν μας απαγορεύει να λαμβάνουμε αποφάσεις για το δικό μας συμφέρον, με την προϋπόθεση ότι θα λαμβάνουμε επίσης υπ' όψη και τα συμφέροντα των άλλων.

Το παράδειγμα του Ιησού Χριστού

Όμως ο Παύλος πάει πιο μακριά. Γι' αυτόν, η ταπεινοφροσύνη μας οφείλει να ακολουθεί το παράδειγμα του Ιησού Χριστού: «ο οποίος ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμισε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό· αλλά, κένωσε τον εαυτό του, παίρνοντας μορφή δούλου, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους· και, καθώς βρέθηκε κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ταπεινώσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού.» (Φιλιππησίους 2:6-8).

Ο Ιησούς είχε επίγνωση της θέσης του, καθώς και των θεϊκών του δυνάμεων. Παρ' όλα αυτά, υποτάχθηκε εξ ολοκλήρου στο θέλημα του Πατέρα του. Κατέπεσε στην κατάσταση των αμαρτωλών, τους υπηρέτησε και υπέφερε για να τους ανυψώσει τελικά μαζί του.

Το να έχουμε για εμάς την ίδια αντίληψη που είχε και ο Ιησούς, σημαίνει ότι έχουμε την επίγνωση, όπως ο Κύριος, της εκλογής μας. Αναγνωρίζουμε ότι είμαστε ακριβώς όπως και ο πλησίον μας – όπως εκείνος, είμαστε ένας αμαρτωλός που χρειάζεται την χάρη για να σωθεί. Και ξέρουμε ότι είμαστε απεσταλμένοι για να τον υπηρετήσουμε και για να τον οδηγήσουμε προς το καλό και για να τον υποστηρίξουμε στο δρόμο της σωτηρίας.

Η ταπεινοφροσύνη των υπηρετών του Θεού

Στην επίγνωση της αγιότητας του αξιώματός του, ένας υπηρέτης του Θεού είναι ταπεινός. Ξέρει ότι θα είναι πάντα εξαρτημένος από την χάρη. Ακόμη και αν

ασκούμε για πολλές δεκαετίες το αξίωμά μας, δεν το συνηθίζουμε.

1. Ένας ταπεινός υπηρέτης εκπληρώνει όλα όσα του αναθέτει ο Κύριός του. Καμία κατάσταση δεν μπορεί να μας δικαιολογήσει ότι δεν εκπληρώνουμε το θέλημα του Ιησού Χριστού! Μπορεί εξ άλλου να εκτιμήσει σωστά την αποστολή του. Ο Κύριος απέστειλε τους Αποστόλους του για να διδάξουν αυτά που τους έλεγε – επομένως η υπηρεσιακή αρμοδιότητα εκτείνεται αποκλειστικά στη διακήρυξη του Ευαγγελίου. Η γνώση και οι εμπειρίες μας μπορούν βέβαια να αποδειχθούν χρήσιμες σε ορισμένες περιπτώσεις, αλλά δεν μπορούμε να επικαλούμαστε την υπηρεσιακή μας αρμοδιότητα για να διδάξουμε τις προσωπικές μας εμπειρίες πίστης, με ένα δεσμευτικό τρόπο.

Αποτελεί δική μας ευθύνη να σκεπτόμαστε το μέλλον, να αναπτύσσουμε σχέδια και να τα εφαρμόζουμε. Ωστόσο, δεν μπορούμε να πιέσουμε και να εξαναγκάσουμε τον Θεό σε τίποτα. Είναι εκείνος που αποφασίζει το αποτέλεσμα των προσπαθειών μας. Ο Παύλος είχε πλήρη επίγνωση όταν έγραφε προς τους Εφεσίους: «...θα επιστρέψω όμως πάλι σε σας, του Θεού θέλοντος...» (Πράξεις των Αποστόλων 18:21). Ο Θεός δεν χορήγησε την επιτυχία σε όλα τα σχέδια του Παύλου (Ρωμαίους 1:13). Γιατί θα όφειλε να το κάνει για εμάς;

Η ταπεινοφροσύνη προς την κοινότητα

Ακολουθώντας το παράδειγμα του Ιησού, οι Απόστολοι είναι υπηρέτες όλων (Ιωάννης 13:15). Δεν κυριαρχούν στην πίστη της Εκκλησίας, αλλά συμβάλλουν στην χαρά της (Β' Κορινθίους 1:24) (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.6.3). Όλοι οι αδελφοί υπηρεσίας θεωρούνται υπηρέτες. Είναι όμως πραγματικά; Με μεγάλη μου λύπη διαπιστώνω, ότι εδώ κι εκεί, ορισμένοι αδελφοί

- μπερδεύουν ακόμη την «υπηρεσιακή εξουσία» και την «υπηρεσιακή ιεραρχία» – κάνουν κατάχρηση της θέσης τους για να επιβάλουν τις συμβουλές τους, μέχρι και τη δική τους προσωπική αντίληψη, σύμφωνα με την οποία η σωτηρία των αδελφών εξαρτάται από την υπακοή στις οδηγίες που τους δίνονται.
- πληγώνονται και θυμώνουν εύκολα – δεν δίνουν αρκετή σημασία στο πρόσωπό τους;

Από την πλευρά μου, προσπαθώ να είμαι ανοικτός σε προτάσεις και καινοτομίες. Ωστόσο, δεν καταλαβαίνω γιατί ορισμένοι ενεργούν χωρίς να έχουν προηγουμένως ζητήσει τη συμβουλή ή τη σύμφωνη γνώμη των καθοδηγητών τους. Είμαι πεπεισμένος ότι μια καινοτομία που αποσκοπεί σε μια διαίρεση, δεν μπορεί να προχωρήσει προς τη σωστή κατεύθυνση. Με τον ίδιο τρόπο είμαι πεπεισμένος ότι ο Θεός θα εξασφαλίζει πάντα έτσι ώστε μια σκέψη που προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα, να συγκεκριμενοποιείται επίσης.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Λ.Δ. ΚΟΝΓΚΟ

Νάνγκο – μια μικρή κοινότητα στο νοτιοανατολικό Κονγκό, απέκτησε την πρώτη της εκκλησία 70 χρόνια μετά την ίδρυσή της

Η ταπεινοφροσύνη της Εκκλησίας

Η ύπαρξη επίγνωσης της προσωπικής θέσης – αυτή είναι η ταπεινοφροσύνη. Αυτό δεν εφαρμόζεται μόνο ατομικά, αλλά επίσης και για το σύνολο της Εκκλησίας. Ακολουθούν μερικές σκέψεις του Πρωταποστόλου μας Ζαν Λυκ Σνάνιτερ σχετικά με το θέμα αυτό.

Μια ημέρα με ρώτησαν τι θα γινόταν με το αποστολικό αξίωμα και τα μυστήρια κατά την χιλιετή βασιλεία της ειρήνης. Θα επιθυμούσα να σας μεταφέρω κάποιες προσωπικές μου σχέσεις επάνω στο θέμα αυτό, χωρίς ωστόσο να θέλω να τις ανυψώσω στο επίπεδο μιας απροσδιόριστης αλήθειας.

Το μέλλον του αποστολικού αξιώματος

Ως Εκκλησία εκλεγμένων, η Εκκλησία του Χριστού θα συνεχίσει να υπάρχει στην καινούρια δημιουργία (ΚΑΤΗΧΗΣ της Νεοαποστολικής Εκκλησίας 6.4.5). Όσον αφορά το αποστολικό αξίωμα το οποίο εργάζεται στους κόλπους της Εκκλησίας και τα μυστήρια που χορηγούνται και διανέμονται σε αυτήν,

είναι απαραίτητο να επιστρέψουμε στις απαρχές της Εκκλησίας. Ο Ιησούς καθιέρωσε τους Αποστόλους, έτσι ώστε αυτοί να είναι οι αγγελιαφόροι του, μετά την επιστροφή του κοντά στον Πατέρα. Ανέγειρε την Εκκλησία του, έτσι ώστε οι άνθρωποι να λαμβάνουν τη διδασκαλία των Αποστόλων και τα μυστήρια που είναι απαραίτητα για την απόκτηση της σωτηρίας. Το τέταρτο άρθρο της ομολογίας μας στην πίστη διευκρινίζει ακριβώς ότι Απόστολοι αποστέλλονται από τον Ιησού «μέχρι την επιστροφή του».

Στην χιλιετή βασιλεία της ειρήνης, ο ίδιος ο Ιησούς θα είναι παρών εδώ στην γη· δεν θα χρειάζεται πλέον να τον εκπροσωπούν οι αγγελιαφόροι του. Η απόστολη των εκλεκτών, το βασιλικό ιερατείο, θα είναι

οι αγγελιαφόροι και οι μάρτυρες του Χριστού, όπως ήταν οι μαθητές όταν ο Ιησούς ήταν εδώ στη γη.

Το μέλλον των μυστηρίων

Τα μυστήρια που χορηγούνται και διανέμονται στους κόλπους της Εκκλησίας είναι τα «σημάδια». Συνδέουν ένα ορατό στοιχείο με ένα λόγο που παραπέμπει στην πραγματικότητα, η οποία κρύβεται πίσω από αυτό (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 8). Η πραγματικότητα αυτή δεν είναι άλλη από την παρουσία του Σωτήρα.

Από τη στιγμή που ο Ιησούς θα είναι εκ νέου ορατός στην βασιλεία της ειρήνης, τα μυστήρια δεν θα είναι πλέον απαραίτητα. Ο Ιησούς θα κάνει άμεση χρήση της δύναμης και της εξουσίας του, όπως το έκανε και επί της γης, κυρίως για τον ληστή επάνω στο σταυρό.

Προσωπικά, είμαι της άποψης ότι θα έχανα το σεβασμό μου απέναντι στον Ιησού Χριστό, το Σωτήρα μας, εάν είχα την κατηγορηματική επιβεβαίωση ότι οι Απόστολοι και τα μυστήρια θα ήταν ακόμη απαραίτητα στην χιλιετή βασιλεία της ειρήνης, για την απόκτηση της σωτηρίας.

Η Νεοαποστολική Εκκλησία

Με επικεφαλής ζωντανούς Αποστόλους, η Νεοαποστολική Εκκλησία, οφείλει επίσης, να είναι ταπεινή:

- Ούτε η Νεοαποστολική Εκκλησία, ούτε οι Απόστολοι που την διευθύνουν και κατευθύνουν, είναι σε θέση να αντικαταστήσουν τις σημερινές αρχές και εξουσίες, ούτε και να επιλύσουν τα προβλήματα αυτού του κόσμου.
- Επιπλέον δεν είμαστε εξουσιοδοτημένοι να εκφράζουμε συμβουλές για όλα τα θέματα.
- Έχουμε την επίγνωση ότι είμαστε ατελείς άνθρωποι και σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να επιβεβαιώσουμε ότι οι προκάτοχοί μας ήταν αλάνθαστοι. Η Εκκλησία απολογείται για τα λάθη τα οποία έχει διαπράξει. Ωστόσο δεν μπορούμε να αλλάξουμε το παρελθόν. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να επαγρυπνούμε έτσι ώστε τα λάθη που έχουν διαπραχθεί να μην επαναληφθούν, γνωρίζοντας ότι είναι αναπόφευκτο το ότι θα διαπραχθούν και άλλα λάθη ...
- Το γεγονός ότι είμαστε πεπεισμένοι για τη διδασκαλία μας, δεν μας εμποδίζει να αναγνωρίζουμε

τον πνευματικό πλούτο άλλων Εκκλησιών, καθώς και τα πλεονεκτήματα των μελών τους.

Για το τέλος, θα μου άρεσε να μοιραστώ μαζί σας ένα απόσπασμα που μου άρεσε πολύ. Ο Δωρόθεος της Γάζας, ένας μοναχός που ζούσε στην Παλαιστίνη του 6^{ου} αιώνα, έγραψε: «Οι ψυχές είναι συγκρίσιμες με οπωροφόρα δέντρα. Όταν τα δέντρα παράγουν πολλούς καρπούς, τα κλαδιά τους εξ αιτίας του βάρους των καρπών, κλίνουν προς το έδαφος· αντίθετα, τα κλαδιά που δεν φέρουν καρπούς, στρέφονται προς τα επάνω. Υπάρχουν ακόμη δέντρα στα κλαδιά των οποίων δένουν πέτρες για να κλίνουν προς το έδαφος, έτσι ώστε να μπορούν να αποδώσουν καρπούς. Το ίδιο συμβαίνει και με τις ψυχές: όταν αυτές ταπεινώνονται, γίνονται πλούσιες σε καρπούς και όσο αυξάνουν οι καρποί τους, τόσο περισσότερο ταπεινώνονται.» (Δωρόθεος της Γάζας, Οδηγίες I–XVII, Χριστιανικές πηγές, 1963).

*« Στις αμοιβαίες σχέσεις σας, ντυθείτε την ταπεινοφροσύνη· επειδή, «ο Θεός αντιτάσσεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς, όμως, δίνει χάρη». Ταπεινωθείτε, λοιπόν, κάτω από το πανίσχυρο χέρι του Θεού, για να σας υψώσει εν καιρώ. »
(Α' Πέτρου 5 : 5-6)*

■ Φωτογραφία: Ν. Ε. Βραζιλίας

Η κοινότητα με το μεγαλύτερο υψόμετρο στον κόσμο

Κανείς δεν επισκέπτεται τυχαία την κοινότητα αυτή: με υψόμετρο περισσότερο από 4000 μέτρα, είναι πολύ κοντά στον ουρανό. Ωστόσο, η Παχάρια έχει πολλά πλεονεκτήματα να προσφέρει: ένα διάκονο προχωρημένης ηλικίας και ένα έξυπνο τρόπο για να καλεί τους πιστούς στην θεία λειτουργία.

Ακριβώς 4055 μέτρα από την επιφάνεια της θάλασσας είναι ενθρονισμένη η πόλη της Παχάρια, η Νέο-αποστολική κοινότητα που βρίσκεται πιο ψηλά στον κόσμο. Η κοινότητα αυτή που βρίσκεται στις Άνδεις, αριθμεί 50 αδελφούς και αδελφές: βρίσκεται σε απόσταση 300 χιλιομέτρων ανατολικά από τον Ειρηνικό Ωκεανό και απέχει 140 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα Λα Παζ (Βολιβία), στο κέντρο των βουνών.

Λάμας πρόβατα και πλοιάρια

Υπάρχουν πολλά πράγματα για να δει κάποιος στην επαρχία Ομασούγιος: βουνά, λιβάδια και λάμας. Αντίθετα, η αναζήτησή του για πλήθη εδώ, θα αποβεί μάταιη. Εναλλακτικά, μπορεί να ακούσει και να δει κοπάδια προβάτων, που οι κάτοικοι των υψιπέ-

δων τα ανεβάζουν στα ψηλά, καθώς και το ένα ή το άλλο μεγάλο πλοίο.

Όχι μακριά από εκεί βρίσκεται η λίμνη Τιτικάκα, η δεύτερη σε μέγεθος λίμνη της Νότιας Αμερικής, που ονομάζεται επίσης «η λίμνη μέσα στα σύννεφα». Με μήκος 178 και πλάτος 76 χιλιόμετρα, αυτή η μεγάλη εσωτερική λίμνη, βρίσκεται στα σύνορα του Περού με την Βολιβία. Με υψόμετρο 3812 μέτρα, είναι η πιο εκτεταμένη εμπορική πλωτή οδός του κόσμου που βρίσκεται στο μεγαλύτερο ύψος από την θάλασσα.

Το κέντρο του χωριού της Παχάρια αποτελείται από μια μικρή ομάδα σπιτιών, τα οποία είναι διάσπαρτα στο οροπέδιο. Οι κάτοικοι δεν διαθέτουν ηλεκτρικό

ρεύμα, ούτε και τρεχούμενο νερό. Η επικοινωνία με τον έξω κόσμο είναι δύσκολη και κάποιες φορές αδύνατη. Οι αδελφοί και οι αδελφές διασχίζουν τον δρόμο από τα σπίτια τους στην εκκλησία μέσα από απλά μονοπάτια με μήκος μέχρι τέσσερα χιλιόμετρα.

Σε ημερία στην ηλικία των 85 ετών

Τέλος Δεκεμβρίου του 2016, ο Απόστολος Περιφέρειας Ραούλ Μόντες ντε Όκα, επισκέφτηκε τους αδελφούς και τις αδελφές στην Παχάρια, συνοδευόμενος από αδελφούς υπηρεσίας που ήλθαν από την πρωτεύουσα. Όλοι εκτίμησαν την αδελφική κοινωνία και την θεία λειτουργία. Υπήρξαν χαρούμενες συναντήσεις με τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, εκεί επάνω, ακριβώς μέσα στα σύννεφα.

Παρ' όλα αυτά, οι αδελφοί και οι αδελφές ένοιωσαν λίγη νοσταλγία: ο μοναδικός αδελφός υπηρεσίας της κοινότητας, ο διάκονος Σεσίλιο Μαμάνι, μόλις τέθηκε σε ημερία – σε ηλικία 85 ετών. «Λίγο ακόμη και θα είχε αναβληθεί η αποδοχή της ημερίας», αφηγείται ο Απόστολος Περιφέρειας Ραούλ Μόντες ντε Όκα: «Λίγο πριν την άφιξή μας, πληροφορηθήκαμε το γεγονός ότι ο διάκονος δεν ήταν επί τόπου. Επειδή εξασκεί το επάγγελμα του βοσκού και βρισκόταν τότε στα ψηλά, στα βουνά μαζί με τα πρόβατά του.» Τελικά ωστόσο, όλα τα μέλη της κοινότητας, καθώς και ο διάκονος, έφτασαν έγκαιρα στην εκκλησία.

Από εδώ και στο εξής, η κοινότητα θα εξυπηρετείται από τους αδελφούς υπηρεσίας της γειτονικής κοινότητας Βίλα Μπολιβάρ, η οποία βρίσκεται κοντά στην Λα Παζ, σε μια απόσταση 140 χιλιομέτρων. Οι Νεοαποστολικοί χριστιανοί της Παχάρια συγκεντρώνονται κάθε πρώτη και τρίτη Κυριακή του μήνα

για να συμμετέχουν στην θεία λειτουργία. Το κήρυγμα γίνεται στα ισπανικά με ταυτόχρονη μετάφραση στην Αϊμάρα, μια από τις επίσημες γλώσσες της Βολιβίας.

Κοινωνία του χωριού και θρησκευτική κοινότητα

Δεν υπάρχει ακόμη το μάθημα των θρησκευτικών, ούτε και το σχολείο της Κυριακής. «Δεν έχουμε εκπαιδευτές», εξηγεί ο Απόστολος Περιφέρειας. «Είναι επειδή δεν έχουμε ακόμη επιτύχει να αναπτύξουμε ένα πρόγραμμα μαθητείας.»

Η ζωή της κοινότητας και η ποιμαντική φροντίδα εξαρτώνται επίσης από τις συναντήσεις των κοινοτήτων των χωριών, οι οποίες καθορίζονται πάντα την τελευταία στιγμή. Όπως η πλειοψηφία του πληθυσμού της Βολιβίας, οι αδελφοί και οι αδελφές της Παχάρια αποτελούν μέρος των αυτοχθόνων λαών. Οι αποφάσεις της καθημερινής και της κοινής ζωής λαμβάνονται από κοινού. Οι συναντήσεις αυτές, συχνά αναγγέλλονται την τελευταία στιγμή και απαιτούν την παρουσία των ανδρών. Είναι ανεξάρτητες από τα ωράρια των θείων λειτουργιών.

Η καμπάνα καλεί τους πιστούς στην θεία λειτουργία

Εκεί πάνω στα ψηλά, μέσα στα βουνά, οι αδελφοί και οι αδελφές βόσκουν τα κοπάδια τους. Όταν ο ιερέας χτυπά «την καμπάνα» μπροστά στην εκκλησία, οι αδελφοί και οι αδελφές της Παχάρια πιάζονται για να έλθουν στην θεία λειτουργία. Παρά το γεγονός ότι δεν πρόκειται για μια πραγματική καμπάνα, αλλά για ένα κομμάτι από σίδηρο που πρέπει να χτυπηθεί με δύναμη και του οποίου ο ήχος είναι οικείος σε όλους.

Κάτω δεξιά: Ο Απόστολος Περιφέρειας Ραούλ Μόντες ντε Όκα (αριστερά) και ο διάκονος Σεσίλιο Μαμάνι (στο κέντρο) μετά την θεία λειτουργία.

Στην θεία λειτουργία με τον Ρίχαρντ Φερ

Κάθε Κυριακή, ο «Ρίχαρντ Φ» συνοδεύει περίπου 20 αδελφούς και αδελφές στην θεία λειτουργία. Πηγαίνει να τους αναζητήσει στα σπίτια τους και στη συνέχεια πηγαίνουν μαζί στην κοινότητα του Δέλτα.

Χορηγός του μικρού μηχανοκίνητου σκάφους, μήκους οκτώ μέτρων, στην Αργεντινή, είναι ο παλιός διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Πρωταπόστολος Ρίχαρντ Φερ (1939-2013). Το ισχυρό, μικρό, λευκό εξωλέμβιο σκάφος είναι στην υπηρεσία της Εκκλησίας από τις 17 Αυγούστου 2002. Κυριακή προς Κυριακή, περίπου 18 πιστοί της περιφέρειας Τίγκρε – περίπου 30 χιλιόμετρα από την

μητρόπολη του Μπουένος Άιρες (Αργεντινή) – μεταβαίνουν όλοι μαζί, με πλοίο, στην εκκλησία.

Ένα δεύτερο πλοιάριο που διαθέτει το πολύ 55 θέσεις, φέρει το όνομα «Μαραναθά», που σημαίνει: «Ο Κύριός μας έρχεται». Το σύνθημα του Πρωταποστόλου Φερ είναι ζωγραφισμένο με μεγάλα μαύρα γράμματα επάνω στο πλοιάριο, στην αριστερή και στη δεξιά πλευρά του. Οι καπετάνιοι είναι διπλωματούχα μέλη της κοινότητας, με επικεφαλής τον καθοδηγητή της κοινότητας, τον ιερέα Μιγκέλ Ντ' Αντάριο.

Πηγαίνοντας στην θεία λειτουργία από τον ποτάμιο δρόμο

«Για τα μέλη της κοινότητας, το ταξίδι της μετάβασης στην κυριακάτικη θεία λειτουργία αρχίζει στις επτά και μισή το πρωί», εξηγεί η Βιβιάννα Αλόν, υπεύθυνη του pac.today στη Νότια Αμερική.

Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, οι αδελφοί και οι αδελφές επιστρέφουν στα σπίτια του με το «Ρίχαρντ Φ» και το «Μαραναθά»

Οι νέοι από την επαρχία Μισιόνες της Αργεντινής – από μια απόσταση χιλίων χιλιομέτρων – επισκέπτονται την κοινότητα του Δέλτα

«Νωρίς το πρωί, οι οικογένειες περιμένουν την άφιξη ενός από τα πλοίαρια, μπροστά από το σπίτι τους, στη συνέχεια μεταβαίνουν όλες μαζί στην εκκλησία.» Το πλοίαριο διασχίζει μερικούς από τους 350 ποταμούς και ρυάκια, στην περιφέρεια του Δέλτα: κυρίως το Τίγκρε, το Λουχάν και την Άμπρα Βιέχα.

Κατά την διάρκεια του ποτάμιου ταξιδιού της Κυριακής, τα 20 παιδιά της κοινότητας γεύονται μια ξεχωριστή πολυτέλεια: «Απολαμβάνουν το πρόγευμά τους επάνω στο πλοίαριο», αφηγείται η αδελφή Αλόν. Αυτό επιτρέπει ένα περισσότερο χαλαρό πρωινό στο σπίτι, για τις οικογένειες.

Η προβλήτα βρίσκεται ακριβώς μπροστά στην πόρτα της εκκλησίας

Η εκκλησία του Δέλτα είναι μια τυπική κατασκευή της περιοχής, χτισμένη με ξύλα και κεραμίδια. Εξ αιτίας της εγγυτητάς της με το ποτάμι, το κτίριο είναι τοποθετημένο επάνω σε σκληρούς ξύλινους ορθοστάτες, για τους οποίους χρησιμοποιήθηκε ξυλεία κεμπράχο και κουρουπάν. Η ιδιαίτερη θέση της εκκλησίας στην όχθη της Άμπρα Βιέχα είναι πλεονεκτική, είναι επίσης και μια πρόκληση, όταν το επίπεδο του νερού ανεβαίνει ή πέφτει πολύ. Όταν το επίπεδο του νερού είναι χαμηλά, δεν είναι δυνατό το ταξίδι μέσα στα κανάλια και τις διακλαδώσεις των ποταμών παρά μόνο με το μικρό πλοίαριο, το «Ρίχαρντ Φ», το οποίο είναι υποχρεωμένο να κάνει περισσότερες διαδρομές.

Το γεγονός ότι οι αδελφοί και οι αδελφές μπορούν να φτάνουν με ένα σχετικά άνετο τρόπο στην θεία λειτουργία, είναι επίσης εγγυημένο από μια ιδιαιτερότητα της κοινότητας του Δέλτα: είναι μια από

Επίσκεψη στην κοινότητα του Δέλτα με την ευκαιρία της συνέλευσης των Αποστόλων Περιφέρειας το 2011, στο Μπουένος Άιρες. Χρησιμοποιήθηκαν και τα δύο πλοίαρια. Αριστερά στην φωτογραφία: Ο Ζαν Λυκ Σνάιντερ, τότε Απόστολος Περιφέρειας

τις ελάχιστες Νεοαποστολικές κοινότητες που διαθέτουν τη δική τους προβλήτα. Έτσι οι πιστοί μπορούν να αποβιβάζονται και να μεταβαίνουν κατ'ε ευθείαν στην εκκλησία με τα πόδια.

Πιτσιλίσματα και κύματα

«Εκείνος που προχωρεί προς τον υψηλό στόχο, μαθαίνει να παραμένει ήρεμος στο τιμόνι...», ανέφερε ο Πρωταπόστολος Φερ, την ημέρα ανάληψης των καθηκόντων του, στις 22 Μαΐου 1988 στο Φέλμπαχ (Γερμανία). Δεν είχε βέβαια ακόμη στο μυαλό του αυτό το μικρό λευκό πλοίαριο, που μεταφέρει τους αδελφούς και τις αδελφές στην θεία λειτουργία, εδώ και πολλά χρόνια στη Νότια Αμερική και που φέρει το όνομά του. Επιπλέον τους οδηγεί ένα σίγουρο χέρι: ο καπετάνιος του πλοιαρίου είναι ιερέας.

Η πρωτοβουλία «Masakhe» απομακρύνει τα παιδιά από το δρόμο

Αγάπα τον πλησίον σου, όπως τον εαυτό σου – είναι φυσικό, αλλά πως μπορεί να το επιτύχει κάποιος σε ένα τόπο όπου βασιλεύουν τα ναρκωτικά και η βία; Ένα σχέδιο αξιοποιείται εκεί, σε μια εκκλησία-γυμναστήριο: ένα ασφαλές καταφύγιο και ένας προνομιούχος πολιτιστικός χώρος– κυρίως και ουσιαστικά για τα παιδιά.

Είναι περίπου 300 μαθητές σε κύκλο, καθισμένοι σε καρέκλες, ένα σημειωματάριο στα γόνατα, χρωματιστά μολύβια στο χέρι. Προσεγγίζουν τα κεφάλια μεταξύ τους και ψιθυρίζουν πράγματα στο αυτί, σηκώνουν το δάκτυλο και μιλούν σε ένα από τους ενήλικες που περιφέρονται ανάμεσά τους. Αυτή είναι η ώρα των καθηκόντων στη Νεοαποστολική εκκλησία του «Κεντρικού Λέιντεν» στο Ντελφτ, που είναι ένα προάστιο της πόλης του Ακρωτηρίου.

Μια καθημερινή δόση: ναρκωτικά και βία

Είναι ένας από τους πιο ασυνήθιστους οίκους του Θεού στον κόσμο: μια αίθουσα αθλημάτων κατά την διάρκεια της εβδομάδας, μία εκκλησία για την Κυριακή, που οικοδομήθηκε για αυτόν ακριβώς το σκοπό. Υποτίθεται ότι προσφέρει ένα ασφαλές καταφύγιο, στην μέση ενός προπύργιο εγκληματικότητας: ο Δήμος του Ντελφτ έχει περίπου 150 000 κατοίκους και είναι κακόφημος για τα κακά σχολεία του, το υψηλό ποσοστό ανεργίας, την κατάχρηση ναρκωτικών και το οργανωμένο έγκλημα.

Τα παιδιά δεν είναι τα τελευταία που τα αφορά η κατάσταση αυτή, αφηγείται η Ούρσουλα Πογκενπόελ Σμιθ, υπεύθυνη της Νεοαποστολικής πρωτοβουλίας

«Masakhe»: συχνά τα παιδιά δεν έχουν παρά μόνον ένα γονέα και στο σπίτι τους, το αλκοόλ και τα ναρκωτικά είναι πιο συνηθισμένα από ένα ζεστό γεύμα. Μόνα τους πρότυπα είναι οι κακοποιοί και οι έμποροι ναρκωτικών. Θα ήταν ήδη μια επιτυχία, να υπάρχει η πρόληψη, έτσι ώστε τα παιδιά να μη γίνονται εγκληματίες ή τοξικομανείς.

Μεταξύ τραυματισμού και αφυπνισμένων ονείρων

Η απομάκρυνση των παιδιών από τους δρόμους τώρα και στο μέλλον – Η Νεοαποστολική Εκκλησία συμβάλλει λίγο περισσότερο σ' αυτό από το Σεπτέμβριο 2016. Από την ημερομηνία αυτή, η Masakhe, ο φιλανθρωπικός κλάδος της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Νότιας Αφρικής, καθοδηγεί μια πρωτοβουλία στο Κεντρικό Λέιντεν, η οποία υποτίθεται ότι προσφέρει στους μαθητές, ένα ασφαλές μέρος όπου μπορούν να καταφύγουν.

«Ένας τόπος όπου λαμβάνουν ένα ζεστό γεύμα, μια βοήθεια για τη ζωή και τα καθήκοντά τους και όπου είναι ασφαλή μετά το σχολείο», γράφει η υπεύθυνη του προγράμματος, Κυρία Πογκενπόελ Σμιθ, στην τρίμηνη αναφορά της, περιγράφοντας την πρωτοβουλία.

Η εκκλησία γυμναστήριο «Κεντρικό Λέιντεν», στη Νότια Αφρική, άποψη του εσωτερικού (αριστερά) και του εξωτερικού (στο κέντρο)

Υπάρχουν πολυάριθμοι εθελοντές: για τα καθήκοντα, τα γεύματα, τον αθλητισμό, και τις εορτές

«Ένας τόπος όπου τα παιδιά ανακαλύπτουν ένα καλύτερο δρόμο και λαμβάνουν τα μέσα για να αντιμετωπίσουν τις καθημερινές τραυματικές του εμπειρίες. Ένας τόπος όπου μπορούν να παίξουν, να ονειρευτούν ξύπνια ή απλά να είναι παιδιά.»

Μια βοήθεια για τα παιδιά και τους εθελοντές

Περίπου 260 με 300 συναντώνται κάθε ημέρα στην εκκλησία-γυμναστήριο. Η θρησκευτική ένταξη δεν έχει σημασία. Η προσφορά είναι ανοικτή σε όλους. Εκτός από την βοήθεια στα καθήκοντα, το πρόγραμμα περιλαμβάνει επίσης ένα μάθημα πρακτικής για τη διαχείριση της καθημερινότητας: Συμβουλές σχετικά με την υγιεινή και την ασφάλεια, τους καλούς τρόπους και τον αυτοέλεγχο. Για να το κάνει αυτό, η Νεοαποστολική Εκκλησία εργάζεται σε στενή συνεργασία με τους αρμόδιους συνεργάτες: πυροσβέστες και σχολικούς νοσηλευτές, κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους, παιδαγωγικές και υγειονομικές αρχές.

Χωρίς μια ομάδα εθελοντών, όλα αυτά δεν θα ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθούν, υπογραμμίζει η Ούρσουλα Πογκενπόελ Σμιθ: μεταξύ αυτών των εθελοντών, βρίσκουμε ηλικιωμένους, οι οποίοι μπορούν να μοιράζονται τις εμπειρίες τους, καθώς και νεαρές μητέρες, οι οποίες μπορούν έτσι να δώσουν

ένα καινούριο σκοπό στη ζωή τους. Οι εθελοντές επωφελούνται από την κατάρτισή τους στον τομέα της παροχής των πρώτων βοηθειών και στην βοήθεια για την φροντίδα των παιδιών. Μεσοπρόθεσμος στόχος του προγράμματος είναι η δυνατότητα προσφοράς σε ορισμένους μιας σταθερής απασχόλησης.

Το Ευαγγέλιο στην πράξη

Γι' αυτό, η πρωτοβουλία αυτή οφείλει να γίνει οικονομικά ανεξάρτητη. Η αναζήτηση χορηγών και δωρεών βρίσκεται σε εξέλιξη. Οι πρώτοι υποστηρικτές είναι ήδη παρόντες. Κυρίως μια αλυσίδα ξενοδοχείων, που πρόσφερε ράφια για μια μικρή βιβλιοθήκη. Η βιβλιοθήκη αυτή είναι βασισμένη στην ιδέα των «βιβλιοθηκών παιχνιδιών», έτσι ώστε τα παιδιά να έχουν πρόσβαση σε βιβλία και παιχνίδια, τα οποία δεν έχουν στα σπίτια τους.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ εντυπωσιάστηκε πολύ από την ιδέα της Εκκλησίας του «Κεντρικού Λέιντεν». Κατά το ταξίδι του στη Νότια Αφρική, το τέλος του 2016, ανακάλυψε προσωπικά αυτό το «ασφαλές καταφύγιο» και συνομίλησε επί τόπου με τους καθοδηγητές, που οφείλουν να οδηγούν μια ποιμαντική φροντίδα σε ακραίες συνθήκες. Το συμπέρασμά του: «Φοβερό!», απάντησε ο πρόεδρος της Εκκλησίας στο ερώτημα του nac.today: «Αυτό είναι το Ευαγγέλιο στην πράξη».

■ Φωτογραφία: Κεντρικά Αρχεία Ν.Ε. Βόρειος Ρηνανίας Βεστφαλίας και βυρσαρχίν. de / Φωτογραφία στην επόμενη σελίδα (στρατιώτες στην τάξη)

100ή επέτειος της όστιας: Όταν απομακρύνεται το δισκοπότηρο

Τρεις σταγόνες γιορτάζουν τα γενέθλιά τους: Την μεγάλη Παρασκευή του 1917, ο Πρωταπόστολος τέλεσε την πρώτη του επίσημη θεία λειτουργία, αποκλειστικά με μια όστια, χωρίς το δισκοπότηρο του κρασιού. Αυτό που σήμερα φαίνεται φυσιολογικό έγινε εδώ και 100 χρόνια μια αναγκαιότητα. Γιατί;

«Σήμερα θα βιώσουμε μια αλλαγή στην τέλεση της Αγίας Κοινωνίας.» Είναι με αυτά τα λόγια που ο Πρωταπόστολος Χέρμαν Νιχάους καθιέρωσε μια νέα εποχή, στις 6 Απριλίου 1917 στο Μπίλεφελντ (Γερμανία). Μέχρι τότε ήταν συνηθισμένο να λαμβάνεται μια όστια και το κρασί από ένα δισκοπότηρο. Από τη στιγμή εκείνη και μετά, το κρασί συνέχισε να υφίσταται με την μορφή σταγόνων επάνω στην όστια.

Δύο προβλήματα...

Στα μέσα του πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου, είχε καταστεί σχεδόν αδύνατο να βρεθεί κρασί. «Είχαμε ήδη αναζητήσει την επίλυση του προβλήματος αναμειγνύοντας το κρασί με νερό σε αναλογία μισό, μισό, αλλά και πάλι αυτό δεν ήταν αρκετό», έλεγε ο Πρωταπόστολος σε αυτή την ιστορική θεία λειτουργία.

Η χολέρα, ο τύφος, η φυματίωση – ο φόβος των επιδημιών, είχαν θέση την υγιεινή στην ημερήσια διάταξη. «Αφού έπινε ο κάθε πιστός, ο λειτουργός σκούπι-

ζε με ένα πανί το δισκοπότηρο και στην συνέχεια το επέστρεφε.» Ωστόσο, «διαπιστώναμε ότι το δισκοπότηρο επιστρεφόταν και από εκείνον που έπινε» και «ορισμένοι δεν έκαναν τίποτα περισσότερο από το να ακουμπούν την άκρη των χειλιών τους, σχεδόν χωρίς να βρέχουν τα χείλη τους.»

...και τρεις λύσεις

Το άρθρο προετοιμασίας που δημοσιεύθηκε στη «Νεοαποστολική Επισκόπηση» (Neuapostolische Rundschau) στις 25 Μαρτίου 1917 παρέθετε τρεις λύσεις.

Από την μία πλευρά: μικρά ατομικά κύπελλα, όπως είχαν ήδη εφαρμοστεί επίσης και στις περιφερειακές προτεσταντικές Εκκλησίες. Ωστόσο: τα λιγότερο ή περισσότερο πολυτελή κύπελλα θα είχαν ως αποτέλεσμα την εισαγωγή ταξικών διαφορών στην τέλεση της Αγίας, «πράγμα που θα έπρεπε να αποφεύγεται κάτω από μια αυστηρά θρησκευτική άποψη.»

Από την άλλη πλευρά: Να εμβαπτίζονται οι όστιες μέσα στο κρασί, με την βοήθεια λαβίδων από ελεφαντόδοντο, για να δίνονται αυτές στη συνέχεια στους αδελφούς και τις αδελφές, όπως στις κοινότητες των Κάτω Χωρών. Ωστόσο: «Οι όστιες μαλάκωναν πολύ εύκολα τότε.» Κολλούσαν στα χέρια κάτι που δεν ήταν πολύ υγιεινό επίσης.

Δεν έμενε παρά μόνο μια λύση: «Ο πόλεμος μας δίδαξε πολύ περισσότερα πράγματα.»

Η αναγκαιότητα χρησιμεύει ως εκκίνηση

Οκτώβριος 1915, στο μέτωπο της Γαλλίας: Ο στρατιώτης με τα αρχικά W.G. έλαβε με το στρατιωτικό ταχυδρομείο μια επιστολή από τον «Πρωταπόστολο, που συνοδευόταν από την Αγία Κοινωνία.»: «Παρεμβαίνουμε, όχι μόνο για εσάς, αλλά για να σας επιτρέψουμε να γευθείτε επίσης τις πράξεις του Ιησού που έχουν κατατεθεί εδώ», αναφερόταν μέσα σε αυτό το γράμμα. «Χαίρομαι σαν ένα μικρό παιδί, εδώ στο αχυρένιο μου κρεβάτι», έγραφε ο W.G. στην απάντησή του, που εμφανίζεται στη «Νέο-αποστολική Επιθεώρηση», τον Ιανουάριο του 1916.

Στην αρχή, οι όστιες συνοδευόταν από μικρά μπουκαλάκια με κρασί, αλλά αυτά εξαφανιζόταν από τα κρυφά ανοιγμένα πακέτα – με τον ίδιο τρόπο που συνέβαινε και με τα τσιγάρα. Γι' αυτό και πολύ γρήγορα, μετά την κήρυξη του πολέμου το 1914, η διεύθυνση της Εκκλησίας έστειλε πλέον στους στρατιώτες, μόνο συνδυασμένες όστιες: «Καθαγιάζουμε το δισκοπότηρο (του κρασιού) και τις όστιες οι οποίες στη συνέχεια πασπαλίζονται με σταγόνες κρασιού από το καθαγια-

σμένο δισκοπότηρο.»

Δεν είναι η ποσότητα αυτό που μετράει

Αυτό εξακολουθεί να αντιστοιχεί στην Αγία Κοινωνία, όπως την θέσπισε και καθιέρωσε ο Ιησούς Χριστός; Η απάντηση του Πρωταποστόλου Νιχάουζ ήτα συγκρίσιμη με το βάπτισμα: «Υπάρχουν ορισμένες θρησκευτικές κοινότητες όπου ο βαπτιζόμενος βυθίζεται ολόκληρος στο νερό, σε εμάς είναι αρκετές μερικές σταγόνες νερού.» Με τον τρόπο αυτό, κατά την διάρκεια της Θείας λειτουργίας της Μεγάλης Παρασκευής, αναφέρθηκε ρητά στα λόγια από την Κατήχηση του Μαρτίνου Λούθηρου: «Δεν είναι ωστόσο σημαντικό το νερό, αλλά ο Λόγος του Θεού που συνοδεύει το νερό.»

«Εάν υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι που είναι ικανοποιημένοι μόνο με μερικές σταγόνες νερού, είμαστε και εμείς επίσης», υπογράμμισε ο πρόεδρος της Εκκλησίας κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας της Μεγάλης Παρασκευής: «Το ψωμί (η όστια) θα είναι πασπαλισμένη με τρεις σταγόνες κόκκινου κρασιού, με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι ορατές.» Αυτό ωστόσο, στην αρχή εφαρμόστηκε μόνο στους κόλπους του πεδίου δραστηριότητάς του ως Αποστόλου. Η αλλαγή αυτή έγινε υποχρεωτική για όλους μετά από μια απόφαση που λήφθηκε από κοινού και δημοσιεύθηκε σε μια εγκύκλιο, το φθινόπωρο του 1919: «Με την απόφαση των Αποστόλων, από εδώ και στο εξής, η αλλαγή αυτή στο θέμα της Αγίας Κοινωνίας, θα εφαρμόζεται στο σύνολο του Έργου του Θεού.»

κάτω αριστερά: Μια επιστολή που λήφθηκε με το στρατιωτικό ταχυδρομείο, συνοδευόμενο από μια όστια και ένα μικρό μπουκαλάκι κρασί. κάτω δεξιά: Στρατιώτες σε διάλειμμα από την μάχη, εγκατεστημένοι σε μια τάφρο, κατά την διάρκεια του πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου

Ημέρα νεολαίας στην Φρανκφούρτη Ο Απόστολος Λίντεμαν στην Κύπρο

Οι εντυπώσεις μας από το διήμερο ταξίδι στην Γερμανία είναι ανάμεικτες, όπως συμβαίνει σε κάθε ταξίδι, αλλά σίγουρα μας άφησε αξέχαστες και όμορφες εμπειρίες. Και αυτό διότι παρά την ταλαιπωρία και βιασύνη της εκδρομής μας και κάποιες τεχνικές δυσκολίες, όσον αφορά τη γλώσσα, καθώς δεν γνωρίζουμε Γερμανικά στο τέλος οι ευχάριστες στιγμές υπερίσχυσαν. Είδαμε γνωστούς και φίλους που για κάποια χρόνια ζούσαν στην Ελλάδα και γνωρίσαμε νέους ανθρώπους και παιδιά, κάτι που πραγματικά δεν πιστεύαμε ότι θα συνέβαινε σε τέτοιο βαθμό.

Συγκεκριμένα: Το Σάββατο η γιορτή προς τιμή του Αποστόλου Περιφέρειας Κομπερστάιν, ήταν υπέροχη σε οργάνωση και εκτέλεση. Αυτό που μας έμεινε ήταν μια συγκεκριμένη εκτέλεση της ορχήστρας και χορωδίας στην οποία συμμετείχε και ο ίδιος ο Απόστολος Κομπερστάιν ντυμένος, κυριολεκτικά «χτίστης» έχοντας ως εργαλεία ένα αμόνι και ένα σφυρί. Μετά το τέλος της γιορτής πήγαμε στον χώρο που θα κοιμόμαστε. Εκεί περίπου 40 νέοι και νέες μας υποδέχθηκαν και γνωριζόμαστε από παλιά. Ξαν να μην έφτανε αυτό, για περίπου τρεις ώρες παραμείναμε στον προαύλιο χώρο παίζοντας μπάσκετ με φίλους που μόλις αποκτήσαμε. Ήταν πολύ όμορφο και γεμάτο το Σάββατο, όμως η Κυριακή ήταν ακόμη πιο γεμάτη.

Φτάνοντας στον χώρο τέλεσης της θείας λειτουργίας, είδαμε ξανά φίλους και γνωστούς. Είχαμε την τιμή να γνωρίσουμε το νέο Απόστολο Περιφέρειας καθώς και δύο επισκόπους. Η θεία λειτουργία ήταν μοναδική με τον Πρωταπόστολο να είναι πραγματικά δίπλα μας και ο λόγος του να μας αγγίζει. Η χαρά μας ήταν απεριγράπτη τη στιγμή που μέσα στο πλήθος των ανθρώπων, ο Απόστολός μας Γιενς Λίντεμαν και η γυναίκα του μας αναγνώρισαν και μας χαιρέτησαν. Το σλόγκαν για το Διήμερο ήταν: Χτίζω για εσένα, χτίζω επάνω σε εσένα και αμέσως μας ήρθαν στο μυαλό προηγούμενες ημέρες νεολαίας, όπως εκείνη στην Αντιόχεια με το σύνθημα: «Ενότητα».

Βλέπουμε ότι ο Θεός Πατέρας δεν μας αφήνει ποτέ μόνους και πάντα είναι δίπλα μας ακόμα και όταν νομίζουμε ότι μας ξέχασε. Μας φροντίζει, μας φροντίζει και θα μας φροντίζει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Έχοντας ζήσει αυτό το διήμερο, και έχοντας πάρει μία μικρή γεύση για την παγκόσμια ημέρα νεολαίας 2019 είμαστε γεμάτοι αισιοδοξία και ανυπομονησία για το μέλλον!

Την Κυριακή 26 Ιουνίου 2017, ο Απόστολος Γιενς Λίντεμαν τέλεσε στην εκκλησία μας στην Λεμεσό, την θεία λειτουργία για τα αδέρφια μας της Κύπρου, έχοντας ως βάση του κηρύγματός του, τον λόγο από τον Ψαλμό 40:17: «Εγώ, όμως, είμαι φτωχός και πένητας· αλλά, ο Κύριος, φροντίζει για μένα· η βοήθειά μου και ο ελευθερωτής μου είσαι εσύ, Θεέ μου, μη βραδύνεις». Ήταν μια θεία λειτουργία προετοιμασίας για την θεία λειτουργία υπέρ των εκλιπόντων, στις 2 Ιουλίου.

«Αναπτύσσεται η πίστη μας μέσα από το έργο του Αγίου Πνεύματος;» ήταν μια από τις αρχικές σκέψεις του αποστόλου. Ο Θεός δεν ξεχνά κανένα και ποτέ δεν θα εγκαταλείψει τους φτωχούς. Το σχέδιό του σωτηρίας επιτρέπει σε όλη την ανθρωπότητα να απελευθερωθεί από το κακό. «Η σταύρωση που για κάποιος φαινόταν να είναι το τέλος, στην πραγματικότητα ήταν η αρχή! Η Ανάστασή του είναι η βάση της ανάστασής μας». Όταν ο Θεός σκέφτεται τους φτωχούς, δεν το κάνει όπως εμείς. «Βλέπουμε μόνο τις εξωτερικές δοκιμασίες, ενώ ο Χριστός βλέπει και μέσα μας, βλέπει τα πάντα: το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον.» Δεν βλέπει την ανθρωπότητα μόνο από την άποψη των περιστάσεων ή των πράξεών της. Θεωρεί τα πάντα, τις σκέψεις και τα συναισθήματα και αγαπά όλους τους ανθρώπους, για όλα αυτά που είναι, όπως είναι. Η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα είναι ανεξάρτητη από τη συμπεριφορά και τις συνθήκες ζωής. Από αγάπη μας έδωσε τον μονογενή Υιό του έτσι ώστε όλοι να έχουν αιώνια ζωή.

Είναι βοηθός και απελευθερωτής των πάντων, ζωντανών και εκλιπόντων. Για να απελευθερωθεί, η ανθρωπότητα οφείλει να πιστέψει στον Ιησού Χριστό. «Γι' αυτό σας παρακαλώ να προσεύχεστε, έτσι ώστε οι εκλιπόντες να αναγνωρίσουν την κατάσταση και την ανάγκη τους και να είναι ανοιχτοί για να λάβουν την προσφορά του Χριστού: «Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και εγώ θα σας αναπαύσω» (Ματθαίος 11:28). Την επόμενη Κυριακή θα μπορέσουν να λάβουν τα μυστήρια μέσω της υπηρεσίας των Αποστόλων, όπως έγινε στην πρώτη εκκλησία (βλ Α' Κορινθίους 15: 29). Θα τους προσφερθεί το Άγιο Βάπτισμα με νερό, η Αγία Σφράγιση και η Αγία Κοινωνία.

Τελειώνοντας ο Απόστολος είπε: «Να είστε πάντα έτοιμοι για την επιστροφή του Ιησού, να σκέπτεστε και να ενεργείτε με αυτή τη σκέψη στο μυαλό και να παραμένετε ταπεινοί.

